

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັບບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 5, 6, 7, 8
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 9, 10, 11, 12, 13
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11, 12, 13
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 14, 15, 16, 17, 18
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 14, 15, 16, 17, 18
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ການລໍຄອຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 1:1-25

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 1:1-25

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ລູກແກ່ເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການລໍຄອຍທີ່ດົນນານສິ້ນສຸດລົງ ແລະກໍເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະເມຊີອາ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານກຳລັງລໍຖ້າອັນໃດຢູ່ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊີ້ແຈງເຖິງຊີວິດອັນສົດໃສ ຊຶ່ງຄຳສັນຍາຂອງພູດສວັນໃຫ້ແກ່ເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດ.

ແຜນການສິດສອນ

1. ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະເຂົ້າຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຈັດຕຽມປຶ້ມປວັດສາດ ຫຼືປຶ້ມຊີວະປວັດຂອງໃຜກໍໄດ້. ຖາມວ່າມັກເບິ່ງເປັນແບບຮູບເງົາຫຼືວ່າແບບປຶ້ມ. ຖາມ: ສ່ວນຫຼາຍທີ່ນັກປວັດສາດມັກໃຊ້ອຸປະກອນອັນໃດບັນທຶກ? ບາງທີກໍຈະໄດ້ຄຳຕອບວ່າ ດ້ວຍການສຳພາດ, ດ້ວຍການອັດສຽງໄວ້, ດ້ວຍການລົງບັນທຶກໄວ້. ສ່ວນຫຼາຍນັກບັນທຶກທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດມັກຈະໃຊ້ການຂຽນບັລຍາຍ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານຫຼືຜູ້ຟັງຈະໄດ້ມີຄວາມແນ່ໃຈຂຶ້ນ.

2. ນຳພາສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ສັກໃຈອ່ານພຣະທັມລູກາ 1:1-4 ໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງວ່າທ່ານລູກາກ່າວຢ່າງໃດແລະມີເປົ້າໝາຍຄືແນວໃດ? ຖາມ:

- ມີໃຜອີກແດ່ທີ່ກ່າວກ່ຽວກັບເຣື່ອງການປະສູດນີ້? (ມາຣະໂກແລະມັດທາຍອາດເປັນໄປໄດ້ແມ່ນບໍ່)
- ລູກາມີເປົ້າໝາຍຫຍັງແດ່?
- ລູກາຈັດຕຽມການບັນທຶກຂອງເພິ່ນຢ່າງໃດ?
- ການບັນທຶກນີ້ແມ່ນເພື່ອໃຜ?

ນຳພານັກຮຽນສົນທະນາກ່ຽວກັບ “ທີໂອພິລັສ” ໃຫ້ອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ. ຫຼືວ່ານັກຮຽນຈະໃຊ້ປຶ້ມອະທິ

ບາຍພຣະຄັມພິກໄດ້.

3. ຈຳໄວ້ວ່າລູກຢາຖຸນຢາກໃຫ້ການບັນທຶກຂອງເພິ່ນເປັນຣະບົບດີແລະເຂົ້າໃຈງ່າຍຂຶ້ນ. ຖາມຊື່ຢູ່ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ວ່າມີໃຜແດ່?
4. ຖາມ: ທ່ານເຄີຍມີໃຜມາບອກຂ່າວແກ່ທ່ານບໍ່ວ່າຈະມີ ເດັກນ້ອຍທີ່ອັສຈັນມາເກີດ? ນີ້ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ມີຈັກເທື່ອບໍ່ທີ່ທ່ານໝໍບອກວ່າທ່ານຈະມີລູກບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ແຕ່ແລ້ວທ່ານກໍຕັ້ງທ້ອງໄດ້? ລອງມາສົມທຽບກັບເອລີຊາເບດແລະເຊຄາຣີຢາເບິ່ງຈະເປັນຢ່າງໃດ? (ຂໍ້5-7)
5. ໃຫ້ບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍມີລູກລອງເບິ່ງ. ປະເພນີກ່າວວ່າຢ່າງໃດຕໍ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີລູກ? ປະເພນີອື່ນເດກ່າວວ່າຢ່າງໃດ?
6. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 8-10 ແລ້ວອະທິບາຍເຖິງການກະທຳຂອງປະໂຣທິດ ໃນພຣະວິຫານຢ່າງໃດ? ໃຫ້ອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.
7. ຂຽນຄຳວ່າ “ຂ່າວປະເສີດ” ເທິງກະດານ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານດັ່ງ ຂໍ້11-17 ແລ້ວຖາມນັກຮຽນວ່າມີອັນໃດເປັນຂ່າວດີແດ່?
8. ອ່ານຂໍ້ 8 ກ່ຽວກັບການຮັບຜິດຊອບຂອງເຊຄາຣີຢາ. ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍແທ້?
9. ອ່ານຂໍ້ 19-20 ທູດສວັນຄັບຣີເອນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນເຊຄາຣີຢາຈຶ່ງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້
10. ເອິ້ນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 21-25 ຍົກການປຽບທຽບເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈ, ບາງຄົນກໍອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເອລີຊາເບດ.

3. ຫຼຸນໃຈໃນການຮັບໃຊ້:

11. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເປັນນິສັຍ ບໍ່ວ່າວຽກງານນັ້ນຈະໜັກຫຼືເບົາ ເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຫຼ້ອນໜ້າທີ່.
12. ອາດຈະຢູ່ໃນຖານະທີ່ສູງ ແຕ່ກໍເປັນງານຂອງພຣະເຈົ້າ
13. ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກບົດຮຽນນີ້?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ນຳຄວາມຫວັງຢ່າງເຕັມສ່ວນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 1:26-56

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 1:26-56

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ໃນກຸ່ມມານນ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳຄວາມຫວັງຢ່າງເຕັມສ່ວນມາສູ່ໂລກ, ຕາມຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບມາຣີອາແລະຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ພຣະເຈົ້າຢາກເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເຮົາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊື່ໃຫ້ເຫັນພຣະພອນ ທີ່ພຣະເຈົ້ານຳມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍພຣະກຸ່ມມານທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບມາຣີອາ.

ແຜນການສິດສອນ

1. ແນະນຳເຮືອງເຂົ້າກັບຊີວິດຈິງ

1. ສເນີເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້: ຜົວເມັຍຄູ່ນຶ່ງທີ່ແຕ່ງງານໃໝ່ໄດ້ໂທຣະສັບບອກພໍ່ແມ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າກຳລັງຈະໄດ້ເປັນພໍ່ຕູ້ແມ່ຕູ້ແລ້ວ”; ເຍົາວະຊົນຄົນນຶ່ງກຶ້ມໜ້າລົງທີ່ໂຕະເຮັດອາຫານ, ແລ້ວກໍຮ້ອງໃຫ້ບອກກັບພໍ່ວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເສັຍໃຈຫຼາຍທີ່ຈະບອກພໍ່ ຄືວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງຕັ້ງໜ້ອງ”; ຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ມີລູກສີ່ຄົນແລ້ວອາຍຸປະມານສີ່ສິບກວ່າປີກຳລັງຟັງທ່ານໝໍກ່າວເຖິງການກວດວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຈະດີໃຈຫຼືບໍ່ ເວລານີ້ທ່ານກຳລັງໜ້ອງ”

ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ການຖືພາຕັ້ງໜ້ອງແມ່ນເວລາທີ່ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແຕ່ວ່າເປັນການທີ່ຕໍ່ສູ້ທີ່ໜັກໜ່ວງສຳລັບຄູ່ຜົວເມັຍ. ສຳລັບມາຣີອາແລ້ວ ແມ່ນເປັນການສົງຄົມສິນເທົ່, ຫຍຸ້ງຍາກ, ສັບສົນແຕ່ກໍລົງເອີຍດ້ວຍຄວາມຫວັງ-ເປັນຄວາມຫວັງຂອງນາງ ແລະຄວາມຫວັງຂອງຊາວໂລກທີ່ກຳລັງລໍຄອຍຢູ່.

2. ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ (30 ນາທີ)

2. ຄັບຣີເອນເປັນທູດສວັນທີ່ຖືວ່າຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍສົມຄວນ. ແບ່ງກະດານໃຫ້ເປັນສອງສ່ວນດ້ວຍເສັ້ນລູກາ 1:11-19 ແລະ ລູກາ 1:26-38 ເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຂຽນວ່າ:
 - ຄັບຣີເອນສິ່ງຂ່າວມາເຖິງໃຜ? ຢູ່ໃສ?

- ຄວາມຄິດຂອງພໍ່ແມ່ ເວລານັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?
- ການທຳນວາຍກ່ຽວກັບພຣະກຸມມານ
- ທ່າທີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ.

ໃນຖານະທີ່ທ່ານເປັນຜູ້ນຳ ຂໍໃຫ້ທ່ານນຳພາທ້ອງຮຽນ ເຮັດໃຫ້ເຕັມທາງຂ້າງຂວາຂອງກະດານ.

3. ອ່ານ ຂໍ້ 26-34. ໃຫ້ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ. ໃຫ້ອະທິບາຍຄືນກ່ຽວກັບການໝັ້ນໃນສັມຍນັ້ນ. (ອາດຈະເປັນພໍ່ແມ່ເປັນຜູ້ຈັດແຈງໃຫ້)
4. ອ່ານຂໍ້ 35-37 ແລ້ວວາງຄຳຖາມ: ທູດສວັນຄັບຣີເອນຕອບຄຳຖາມຂອງມາຣີອາຢ່າງໃດ? ທ່ານຄິດວ່າຄຳຕອບເປັນຢ່າງໃດ ເປັນການໝູນໃຈຫຼືເປັນການສ້າງບັນຫາຕໍ່ມີອີກສຳລັບຍິງສາວ?
5. ອ່ານຂໍ້ 38. ໃນຖານະທີ່ນາງມາຣີອາຖວາຍຕົວໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ ຕອນນີ້ໄດ້ສອນທ່ານຢ່າງໃດ?
6. ໃຫ້ສອງຄົນຫຼືສາມຄົນອ່ານ ຂໍ້ 39-45. ເປັນຫຍັງມາຣີອາຈຶ່ງໄປຢ້ຽມເອລີຊາເບດ? ຂໍ້ຄວາມທີ່ອ່ານຜ່ານມານີ້ທ່ານເຫັນວ່າເອລີຊາເບດເປັນຄົນປະເພດໃດ? ລາວປະຕິບັດຢ່າງໃດແກ່ຄົນໝູ່ທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ?
7. ຂໍ້ 46-55 ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຈັບສໍດຳແລ້ວໝາຍຂໍ້ຄວາມໃດທີ່ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຕົວເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ອະທິບາຍວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍສຳລັບຕົວເອງ?

3. ໝູນໃຈໃນການນຳໃຊ້:

8. ຫຼັງຈາກຄຣູສລຸບໃນການອ່ານນີ້ແລ້ວ, ຄຣູຈະແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ. ເພາະການນະມັສການພຣະເຈົ້າເປັນການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ໃນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ. (ລູກາ 1:47)
9. ອ່ານຂໍ້ 56 ຫຼັງຈາກນະມັສການແລ້ວກໍກັບບ້ານ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການທ້າທາຍ ໄດ້ຮັບຄວາມຍິນດີ, ແລະມີຄວາມຫວັງ. ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະພອນບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄໍາແນະນຳສໍາລັບສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໂຜດ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 2:1-20

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ: ລູກາ 2:1-20

ຈຸດສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມາຮືອາວ່ານາງຈະປະສູດພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ: ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ໃນການສເລີມສອງແລະປ່າວປະກາດ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດກ່ຽວກັບການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ທີ່ຊື່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສລຸບຫຍັງ ໃນຄວາມໝາຍຂອງການສເລີມສອງແລະປ່າວປະກາດ ການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ທີ່ຊື່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ແນະນຳແຜນການສິດສອນ

1. ແນະນຳເຮືອງເຂົ້າກັບຊີວິດຈິງ:(5ນາທີ)

1. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ການເດີນທາງທີ່ໄກທີ່ສຸດຂອງທ່ານແມ່ນໄປໃສ? ຈັກໄມ? ອ່ານລູກາ 1:56. ທ່ານຄິດຢ່າງໃດໃນການເດີນທາງຂອງມາຮືອາ?
2. ໃນພຣະກິດຕິຄຸນລູກາ ກ່າວວ່າ ມາຮືອາແລະໂຢເຊັບກໍໄດ້ເດີນທາງໄປເບັດເລເຮັມ. ຖາມຫ້ອງຮຽນ: ຈາກທີ່ນີ້ຈະໄປເຖິງໃສໄລຍະ ແປດສິບຫ້າໄມ? (ຄາດໝາຍ) ຈົ່ງຄິດວ່າໂຢເຊັບແລະມາຮືອາ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍທາງດ້ານແນວຄິດຈະເປັນຢ່າງໃດ?
3. ຄຽຈະອະທິບາຍວ່າຫຍັງຍາກທີ່ສຸດ ແຕ່ຍັງມີຄວາມຫວັງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ພວກເຮົາຄວນສເລີມສອງ.

2. ນໍາພາສຶກສາພຣະຄໍາສໍາລັບ (30 ນາທີ)

4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 2:1-5. ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ຖ້າມີຄໍາສັ່ງແລ້ວຕ້ອງມີຜູ້ປະຕິບັດຕາມ. ກາຍຊາສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນຈົດທະບຽນ ໂຢເຊັບຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ. ເມື່ອມີຄໍາສັ່ງຈາກກາຍຊາ ໂຢເຊັບແລະມາຮືອາຈະຄິດຢ່າງໃດ?

5. ອ່ານຂໍ້ 6 ແລະ 7 ຖາມຫ້ອງຮຽນ: ເປັນຫັມດາບໍ່ ຫຼືວ່າບໍ່ເປັນຫັມດາ?
6. ຂໍ້ 8 ເຖິງ ຂໍ້ 20 ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານຄ້າຍກັບວ່າບັບລາຍ. ຄົນນຶ່ງເປັນທູດສວັນ, ແລະອີກຄົນນຶ່ງເປັນພວກລ້ຽງແກະ. ໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານດັ່ງໆ.
7. ຖາມ: ພວກລ້ຽງແກະເປັນຊົນຊັ້ນປະເພດໃດ? ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການເລົ່າໂລມຄືແນວໃດ?
8. ຄຳວ່າ “ພຣະຜູ້ໂຖ່” ຫລື “ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນ” ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ?
9. ຍົກບັດອວຍພອນຄຣິສຕະມາດໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນ ຮູບທູດສວັນ ແລະພວກລ້ຽງແກະ. ຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງເຫັນຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນໝູ່?
10. ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ປະລະແກະຂອງຕົວເອງເພື່ອຈະໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູ. ທ່ານຈະປະສົງໃດເພື່ອເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຢຊູ?

3. ໝູນໃຈໃນການນຳໃຊ້

11. ນຳພານັກຮຽນອະທິຖານຢ່າງງຽບໆ ໃນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ມາຣິອາແລະໂຍເຊັບມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເດີນທາງ. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ກຳລັງເດີນທາງ. ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃກ້ໆພວກເຂົາ
- ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດຈາກພຣະເຈົ້າ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດງານຢູ່. ເວລານີ້ທ່ານກຳລັງເຮັດອັນໃດຢູ່ ທ່ານໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດແລ້ວຫຼືຍັງ?
- ພຣະພອນຂອງມາຣິອາເຕັມລື້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈນາງ. ລູກາ 2:19 . ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອເທສການຄຣິສຕະມາດນີ້ ໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍຂອງຄຣິສຕະມາດ.
- ພຣະເຢຊູຊົງປະສູດຢູ່ໃນຄອບຄົວຫັມດາ. ອ້ອນວອນເພື່ອການສເລີມສລອງຄຣິສຕະມາດໃນປີນີ້.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 2: 39-52

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 2: 21-52

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ປະສົບການຂອງພຣະເຢຊູໃນພຣະວິຫານສຳແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະອົງຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະນຳຊີວິດເຂົ້າຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍເຖິງປະສົບການອັນດີເລີດຂອງພຣະເຢຊູໃນພຣະວິຫານແຕ່ອາຍຸ 12 ປີ ແລະຈະໄດ້ຊຶ່ງຊາຕິຣາຄາວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖວາຍເພື່ອພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຫຼີ້ຍັງ.

ແນະນຳແຜນການສິດສອນ

1. ແນະນຳເຮືອງເຂົ້າກັບຊີວິດຈິງ:(5 ນາທີ)

1. ບອກນັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງການໄປໂບດຄັ້ງແຮກໃນຊີວິດໃນເວລາທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ. ມີຜູ້ໃດຈື່ໄດ້ບໍ່ ໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນ. ຕໍ່າກວ່າ 10 ປີ, ຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ. ຖາມຫ້ອງຮຽນວ່າ ພຣະເຢຊູເລີ້ມໄປໂບດອາຍຸເທົ່າໃດ? (ຄຳຕອບກໍຄືວ່າ ພຽງ 8 ວັນເທົ່ານັ້ນ)

2. ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ (30 ນາທີ)

2. ໃນກະດານ ພວກເຮົາອາດຈະຂຽນລົງໄວ້ວ່າ: ຄົນໜຸ່ມ, ຄົນແກ່, ຄົນທີ່ມາໂບດປະຈຳ, ຄົນທີ່ເດີນທາງມາແວະຢັງມຢາມ, ຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ.
3. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 2:21-38 ຫຼັງຈາກທີ່ຫ້ອງຮຽນກຳລັງໄດ້ຮັບຟັງແລ້ວ. ຄຽຈະຖາມວ່າ: ໃຜເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ? ເຕືອນນັກຮຽນວ່າ ທູດສວັນກ່າວແກ່ມາຮືອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ. (ລູກາ 2:10)
4. ອ່ານໃຫ້ດັງ ຂໍ້ 39-40. ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ແມ່ນກ່າວເຖິງອາຍຸ 8 ວັນ ເຖິງ 12 ປີ. ຄຽຈະອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນ: ພຣະອົງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມເຊື່ອພຣະອົງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຊາວບ້ານທັມດາເໝືອນກັບພວກເຮົາ. ພຣະອົງມີສຸຂພາບແຂງແຮງ, ທຳງານຊ່ວຍພໍ່.

ພຣະອົງຊົງຈະເຣີນຂຶ້ນດ້ວຍພຣະສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າ

ທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຸນທີ່ມີຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງ?

5. ອ່ານຂໍ້ 41 ຫາ 50 ທຸກຄົນກຳລັງຟັງວ່າ ພຣະອົງກະທຳສິ່ງໃດແດ່ໃນໄລຍະນີ້.
6. ຫັນມາເບິ່ງອີກວ່າການໄປໂບດເທື່ອທີສອງຂອງພຣະອົງຈະເປັນຢ່າງໃດ? (ລູກາ 2:41-52) ແລະ ໄປໃນໂອກາດໃດ?
7. ການກັບບ້ານຂອງພໍ່ແມ່ພຣະເຢຊູຄິດຢ່າງໃດ? ພໍ່ແມ່ແລະລູກຊາຍບໍ່ພົບກັນຈັກມື້? ດົນນານປານໃດ ຈຶ່ງຊອກຫາລູກ? ເວລາພົບລູກແລ້ວພໍ່ແມ່ກ່າວຢ່າງໃດ? ແລະອົງພຣະເຢຊູເດ ກ່າວວ່າຢ່າງໃດ?
8. ໜ້າປລາດໃຈທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສົນທະນາກັບຜູ້ນຳສາສນາຫຼາຍຄົນ. ສອນໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄົນໜຸ່ມກໍ່ມີຄວາມສາມາດສົດສອນ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ຊົງຮຽກເອີ້ນທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳກັດອາຍຸ.
9. ອ່ານຂໍ້ 48 ເຖິງ 52. ນີ້ເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ ການບັນທຶກຊີວິດທີ່ຍັງເຍົາວັຍຂອງພຣະເຢຊູຈົນເຖິງສິບແປດປີ.

3. ໝູນໃຈໃນການນຳໃຊ້

10. ຕັ້ງແຕ່ບົດຮຽນທີ 1 ມາເຖິງບົດຮຽນທີ 4 ແມ່ນການບັນທຶກຊີວິດທີ່ກ່ຽວກັບຄອບຄົວ ເຊັ່ນ: ຄອບຄົວຂອງ ເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດ, ຄອບຄົວຂອງໂຢເຊບແລະມາຣີອາ ວ່າມີການກ່ຽວພັນກັນຢ່າງໃດ ໃນການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ນີ້.
11. ນຳພາຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຄອບຄົວຈະມີຄວາມເປັນສຸກບໍ່ ຖ້າວ່າຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ?
 - ຜູ້ອາວຸໂສພວກເຮົາຄວນຈະເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ຄົນໜຸ່ມບໍ່?
 - ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຄວນຈະປັບປຸງບໍ່ ເພື່ອທີ່ຈະນຳພາຄົນໜຸ່ມທົ່ວໄປ? ໂບດເດ ຄວນຈະປັບປຸງບໍ່?
 - ເຮົາເປັນຄົນແກ່ແລ້ວ ຈະຮຽນແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນເດັກນ້ອຍຢ່າງໃດ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ທ່ານພ້ອມແລ້ວບໍ່?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 3:1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 3:1-14

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ການເຂົ້າໄປຮ່ວມໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າແທ້ນັ້ນ ເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຫັນຫລັງໃສ່ການປະພຶດບໍ່ເປັນທັມ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ມັນເປັນການຈຳເປັນບໍ່ສຳລັບຄົນຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຊອກຫາທາງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຮ່ວມໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າແທ້ໂດຍການຫັນຫລັງຈາກການປະພຶດບໍ່ເປັນທັມ

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນບົດ 3 ບົ່ມຂ່າວປະເສີດ ລູກາໄດ້ເລີ່ມສົນທະນາເຖິງເລື່ອງການປະກາດຂອງໂຢຮັນ ບັບຕິສໂຕ ກ່ອນເວົ້າເຖິງການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ເຫັນວ່າການປະກາດຂອງໂຢຮັນບັບຕິສໂຕເປັນໜ້າສົນໃຈແລະແປກປລາດ. ໃນບົ່ມມັດທາຍ ແລະບົ່ມມາຣະໂກໄດ້ບອກເຖິງລັກສະນະການນຸ່ງຖືຂອງໂຢຮັນ ຄືລາວໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງເຮັດດ້ວຍຂົນໂຕໂອດໂອ ແລະໃສ່ສາຍຮັດໜັງ ແລະກິນນ້ຳເຜິ້ງປ່າ ພ້ອມດ້ວຍຕັກແຕນເປັນອາຫານ (ເບິ່ງມັດທາຍ 3:4; ມາຣະໂກ 1:6). ມີຜູງຊົນເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ສົນໃຈ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນອອກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເມືອງຢູດາ ແລະເຂດອ້ອມແອ້ມ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປຫາລາວ (ມັດທາຍ 3:5). ພວກເຂົາໄດ້ຍິນການເທສນາຂອງໂຢຮັນຊຶ່ງເປັນໜ້າສົນໃຈຫລາຍ.

ລູກາຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງຄົນສອງກຸ່ມທີ່ເຮັດວຽກກັບພວກໂຣມຄື ຄົນເກັບພາສີ ແລະພວກທະຫານເຂົ້າມາ ຟັງຄຳສັ່ງສອນຂອງໂຢຮັນ. ເຫັນວ່າຄົນເກັບພາສີເປັນຄົນບາບຕາມບົ່ມຂ່າວປະເສີດ. ພວກນີ້ເປັນພວກທີ່ຄົນຢິວກຽດຊັງທີ່ສຸດ ເຖິງແມ່ນເປັນຄົນຊາດດຽວກັນກໍຕາມເພາະຍ້ອນການເຮັດວຽກໃຫ້ຈັກກະພັດໂຣມ. ຫລາຍເທື່ອພວກເຂົາມີການສໍ້ຣາດບັງ

ຫລວງ ບັງຄັບເອົາເງິນຈາກຊາດດຽວກັນ. ເຖິງແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮມຮູ້ເຣື່ອງຢ່າງນີ້ກໍຕາມ ພວກເຂົາບໍ່ສົນໃຈຂໍ້ພຽງແຕ່ໄດ້ເງິນກໍເປັນພໍ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເກັບພາສີຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີຫລາຍ ແລະພວກຍົວຊັງທີ່ສຸດ.

ໃນເວລານັ້ນຈັກກະພັດໂຮມໄດ້ປົກຄອງດິນແດນປາແລສຕິນ-ເປັນເຈົ້າໂລກ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາທະຫານໂຮມໄປຮັກສາຄວາມສງົບ ແລະເພື່ອການເປັນລະບຽບ. ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຄົນໃນເວລານັ້ນຜູ້ຢູ່ໃຕ້ການປົກ ຄອງມີສັນຕິສຸກພວກເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ຊື່ວ່າ ແພກໂຮມານາ (ສັນຕິພາບຂອງໂຮມ). ລູກາໄດ້ກ່າວວ່າທັງສອງພວກນີ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີຄໍາຖາມຕໍ່ໂຢຮັນ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍໃຊ້ອຸປະກອນອື່ນປະກອບ.

1. ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກະດານຄໍາເວົ້າດັ່ງນີ້: “ເຊີນມາສ້າງສັນກັນ! ທຸກໆຄົນເຊີນມາຮ່ວມ! ນຸ່ງເຄື່ອງທັມມະດາ, ເຊີນມາຕາມໃຈ!” (ເອັສະຖານທີ່ໃຫ້ງາມ ເອົາໝາກປູມເປົ້າ ແລະດອກໄຟເປັນສີສັນເພື່ອປະດັບໃຫ້ງາມ.) ເຊີນເອົານັກເທດ ຫລືຄົນມາກ່າວ (ໃຫ້ນຸ່ງເຄື່ອງເໝືອນເປັນຜູ້ປະກາດ ໃຫ້ໃສ່ເຄື່ອງລ່າມໆ) ໃຫ້ຄົນນັ້ນ ແລ່ນເຂົ້າມາໃນຫ້ອງໂດຍອ່ານຈາກມ້ວນພຣະຄັມພີດ້ວຍສຽງດັງໆວ່າ:

ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງສ້າງໂລກຈັກກະວານ, ຂ້າພະເຈົ້າໂຢຮັນ ຜູ້ເປັນລູກເຊຂາຣີຢາ ມາທີ່ນີ້ເພື່ອເຊີນພີ່ນ້ອງທຸກໆຄົນໃຫ້ຮັບເອົາ ແລະສລອງການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດໄທນາຊາເຣັດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກທ່ານຖືກເຊີນເຂົ້າຮ່ວມ ຈະເປັນຄົນຍົວຫລືຊາດອື່ນໆ ຄົນຮັ່ງມີຫລືທຸກຍາກ ຍິງຊາຍ ຄົນຜົບບາບ ຜູ້ຖືກຂົ່ມເຫງ ຄົນອະນາຖາ ຄົນຂ້າຄົນ ໂຈນ ຫລືອື່ນໆ. ຂໍແຕ່ໃຫ້ທ່ານນໍາເອົາຈິດໃຈທີ່ປຸ່ງໃໝ່ ແລະຕ້ອງການປ່ຽນຊີວິດມານໍາ. ຈົ່ງຟັງເທີນທຸກໆຄົນ.

2. ນຳພາຫ້ອງຮຽນສຶກສາ ແລະແບ່ງປັນສິ່ງສຶກສາມາ. ບອກໃຫ້ຫ້ອງຮຽນສຶກສາເຖິງສາມເຣື່ອງໃຫຍ່ຈາກບົດແນະນໍາ ແລະແບ່ງເປັນສາມກຸ່ມ. ແຕ່ລະຄົນໃນກຸ່ມຕ້ອງການອຸປະກອນດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ເຈັ້ງຄໍາຕອບ
 - ປາກກາ ຫລືສີ່
 - ເຈັ້ງແນະນໍາ
 - ພຣະຄັມພີໃຫມ່

ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມໃຊ້ເວລາ 12-15 ນາທີ ເພື່ອຄົ້ນຫາຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາຖາມໃນເຈັ້ງຄໍາຕອບ ແລະວາງແຜນໃຫ້ລາຍງານເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຄົ້ນພົບຄໍາຕອບນັ້ນຢ່າງໃດຕໍ່ຫ້ອງຮຽນ.

ເຈັ້ງຄໍາຕອບ

- ກຸ່ມທີ 1: ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ (ລູກາ 3:1-2). ໃຫ້ໃຊ້ຄໍາແນະນໍາພຣະຄັມພີ, ໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- (1) ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ນໍາທາງການເມືອງທີ່ປົກຄອງກຸງໂຮມ, ເມືອງຢູດາ, ເມືອງຄາລີເລ ແລະແຂວງຕ່າງໆເວລາໂຢຮັນໄດ້ເລີ້ມປະກາດ? _____
 - (2) ໃຜເປັນປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່ສອງຄົນ? _____

- (3) ແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດຜົນສາມຢ່າງທີ່ໂຢຮັນໄດ້ເວົ້າຊື່ຂອງພວກເຂົາ? _____
- (4) ໃຫ້ຂຽນຊື່ຜູ້ນຳໃນປຶ້ມລູກາ 3:1-2, ແມ່ນໃຜທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ພົບໂດຍຕົງ? _____
- _____
- (5) ວິທີໃດ? _____
- (6) ໂຢຮັນຢູ່ໃສເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນກັບລາວ ແລະເວລາໃດໂຢຮັນໄດ້ເລີ່ມປະກາດ? _____

ກຸ່ມທີ 2: ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃກ້ (ລູກາ 3:7-14). ໃຊ້ຂໍ້ແນະນຳ ແລະພຣະຄຳພີ, ໃຫ້ຕອບຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- (1) ການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ນັ້ນມີສອງຢ່າງຕ້ອງເຮັດນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? _____
 - (2) ໂຢຮັນໄດ້ເວົ້າວ່າຜູ້ມາຟັງນັ້ນເປັນຄົນຢ່າງໃດ? _____
 - (3) ເປັນຫຍັງໂຢຮັນຈຶ່ງໃຊ້ການປຽບທຽບເຖິງຄວາມໝາຍ? _____
 - (4) ຄວາມໝາຍຂອງຂວານ ແລະໄຟໝາຍເຖິງຫຍັງ? _____
 - (5) ຫລັງຈາກໂຢຮັນເທສນາແລ້ວ ຜູງຊົນທັງຫລາຍພາກັນຖາມວ່າຢ່າງໃດ? _____
 - (6) ໂຢຮັນຕອບພວກເຂົາຢ່າງໃດ? _____
 - (7) ໂຢຮັນໄດ້ຕອບຄົນເກັບພາສີຢ່າງໃດ? _____
 - (8) ໂຢຮັນໄດ້ຕອບທະຫານຢ່າງໃດ? _____
3. ໃຫ້ເອົາທຸກໆກຸ່ມເຂົ້າມາຮ່ວມກັນຫລັງຈາກເຖິງເວລາແລ້ວ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນສິ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບ ແລະຄຳຖາມທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ນຳພາໃຫ້ມີການສົນທະນາເກີດຂຶ້ນ.
 4. ອະທິບາຍເຖິງການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ອັນແທ້ຈິງ.
 5. ນຳພາຫ້ອງຮຽນໃຫ້ພາກັນຊອກຫາຄຳຕອບຮ່ວມກັນຢູ່ໃນຂໍ້ 1-3 ຂ້າງເທິງນີ້ ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຕອບຄຳຖາມຂໍ້ 4-5 ສ່ວນຕົວ.
 6. ທ້າທາຍໃຫ້ທຸກຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຄິດເຖິງຊີວິດຂອງຕົນເອງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ເພື່ອຈະປະສົບການກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເປັນທາງສ່ວນຕົວ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ໃຜເປັນຄົນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ?

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 3:15-23ກ
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 3:15-23ກ
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຄຳສອນຂອງໂຢຮັນ ແລະການບັບຕິສະມາຂອງອົງພຣະ ເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືເອີ້ນໃຫ້ເຮົາຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວາ:</u>	ໃນທາງໃດທ່ານຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູມີຄຸນຄ່າທີ່ທ່ານຄວນຖວາຍ ທັງຊີວິດຈົດໃຈຕໍ່ພຣະອົງ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອບອກວ່າຄຳສອນຂອງໂຢຮັນ ແລະການບັບຕິສະມາ ຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ແລະຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕ້ອງການຍອມຖວາຍຕົວຕໍ່ ການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອົງພຣະຢຊູ

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂວາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນບົດຮຽນແລ້ວພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວິທີໃນພຣະຄຳພີເດີມເຖິງຄວາມທຳນຽມໄດ້ສຳເລັດ, ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ຜູ້ມາກ່ອນໜ້າອົງພຣະເຢຊູ ປະກາດໃນປ່າດິນຊາຍ. ການປະກາດຂອງໂຢຮັນນັ້ນແມ່ນຄວາມສຳເລັດໃນປັ້ມເອຊາຍາ ທີ່ເວົ້າເຖິງຜູ້ມາແປງທາງເພື່ອຕ້ອນຮັບອົງພຣະເມຊີອາ. ເວລາເທວະດາ ຄັບຣີເອັນ ໄດ້ບອກໃຫ້ເຊຊາຣີຢາຮູ້ວ່າໂຢຮັນຈະມາເກີດເພື່ອເປັນຄົນແປງທາງຂອງພຣະເມຊີອາຜູ້ຈະສະເດັດມາທິຫລັງ. ລາວໄດ້ບອກຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ຮັບເອົາຜູ້ມາທິຫລັງແຕ່ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍກວ່າຕົນເອງ. ຖ້າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ສະເດັດມາ ການປະກາດຂອງໂຢຮັນກໍບໍ່ເປັນຈິງ.

ໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ເທສນາໃນເມືອງຕ່າງໆ ໃກ້ກັບແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຊັກຂວນໃຫ້ຜູ້ຊົນຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອເປັນການສະແດງເຖິງການປ່ຽນແປງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງໃນຊີວິດ ແລະໃຫ້ສົມກັບການໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ນັ້ນເປັນການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່, ບໍ່ແມ່ນພຽງສິນບັບຕິສະມາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ແມ່ນຜົນຂອງການໄດ້ຮັບການອະພັຍ

ໂທດ. ຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມພົ້ນເປັນດັ່ງນີ້: 1. ຮູ້ສຶກຕົວຜິດ 2. ຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ 3. ຮັບຄວາມພົ້ນ 4. ແລະກໍຮັບສິນບັບຕິສະມາ. ໂຢຮັນໄດ້ຮັບສິນບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນຢູ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ບໍ່ມັດທາຍ ແລະບໍ່ມາຣະໂກໄດ້ກ່າວເຖິງໂຢຮັນນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນໂຕອູດ ແລະຮັດສາຍແອວໜັງ ກິນຕັກແຕກ ແລະນ້ຳເຜິ້ງປ່າເປັນອາຫານ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 3:4; ມາຣະໂກ 1:6). ຜູງຊົນທັງຫລາຍໄດ້ພາກັນສົນໃຈໃນການເທສນາຂອງໂຢຮັນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນອອກໄປຫາໂຢຮັນຈາກບ່ອນຕ່າງທີ່ຢູ່ໄກແມ່ນ້ຳຈໍຣະແດນ (ມັດທາຍ 3:5; ມາຣະໂກ 1:5). ພວກຢິວພາກັນລໍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ ດັ່ງນັ້ນ, ການເທສນາຂອງໂຢຮັນຈຶ່ງເປັນໜ້າສົນໃຈທີ່ສຸດ ແລະບາງຄົນອາດຄິດວ່າໂຢຮັນເອງເປັນພຣະເມຊີອາ. ໂຢຮັນຈຶ່ງໃຊ້ໂອກາດບອກຜູງຊົນທັນທີວ່າຕົນເອງບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອາຕາມຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດແຕກຕ່າງກັນຊຶ່ງສາມາດໃຊ້ອຸປະກອນອື່ນປະກອບໄດ້.

1. ຕິດຮູບທີ່ທ່ານໄດ້ຕັດອອກຈາກໜັງສືພິມປະຈຳວັນໃສ່ກະດານ. ເວລາຄົນໃນຫ້ອງຮຽນມາເຖິງເຊີນໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເລືອກເອົາຮູບຄົນລະຮູບ. ຊັກຊວນໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງເລືອກເອົາຮູບທີ່ເປັນຕົວເດັ່ນ. ບອກໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໂດຍການໂຕ້ວາທີ່ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງອ້າງວ່າຮູບນັ້ນຮູບນັ້ງາມກ່ອນໝູ່. ສົນທະນາກັນ: ແມ່ນຫຍັງ ຫລືແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ຊ່ວຍຕັດສິນໃຈເຖິງຮູບທີ່ຕົນເອງວ່າດີແລະງາມກ່ອນໝູ່ນັ້ນ? ເວົ້າວ່າຜູ້ທີ່ມີຂ່າວດີເປັນໜ້າສົນໃຈນັ້ນ ເປັນຜູ້ສຳຄັນ. ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕເປັນຄົນຢ່າງນັ້ນແຫລະ.
2. ຢາຍເຈັ້ງໃຫ້ສະມາຊິກໂດຍບອກວ່າ ນີ້ເປັນການສອບເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າສະມາຊິກມີຄວາມຮູ້ເຖິງຂັ້ນໃດກ່ອນເຂົ້າຮຽນ. ຂໍ້ສອບດັ່ງກ່າວນີ້ຈະເອົາມາໃຊ້ອີກຫລັງຈາກຮຽນນຳກັນ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຕອບຄຳຖາມເວລາທ່ານອ່ານຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ດັ່ງໆ.
 - (1) ໃຜເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອິສຣາເອັນເວລາໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕເລີ້ມປະກາດ?
 - (2) ແມ່ນຫຍັງເປັນຄວາມຫວັງຂອງອິສຣາເອັນກ່ຽວເຮືອງການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເມຊີອາ?
 - (3) ຜູງຊົນທີ່ມາຟັງໂຢຮັນເທສນາຖາມຫຍັງແດ່ກັບໂຢຮັນ?
 - (4) ໂຢຮັນໄດ້ຕອບພວກເຂົາຢ່າງໃດ?
 - (5) ຄວາມໝາຍເຖິງການບັບຕິສະມາຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ໂຢຮັນເຮັດນັ້ນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດອ່ານ ລູກາ 3:15-18. ອະທິບາຍເຖິງຄວາມໝາຍດັ່ງຟັດເຂົ້າທີ່ໂຢຮັນໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງເຖິງກິຈການຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.
4. ເຊີນໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອ່ານ ລູກາ 3:19-20 ດັ່ງໆ. ອະທິບາຍຂໍ້ເຫລົ່ານີ້. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, ຫົນທາງໃດທີ່ມະນຸດເຮົາມັກເວົ້າເຖິງການຕັດສິນຂອງພຣະເຈົ້າ? ໃຫ້ອ່ານ ລູກາ 6:20 ແລະ ມາຣະໂກ 6:21-29.

5. ນຳພາໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຫວນຄິດເຖິງການບັບຕິສະມາຂອງຕົນ. ຖາມວ່າ, ບັບຕິສະມາ ນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕໍ່ທ່ານຢ່າງໃດ?
6. ບົດທ້າຍດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍໃຫ້ເປັນຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນອື່ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນໂລກ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ໃນເມື່ອການທົດລອງເຂົ້າມາ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ລູກາ 4:1-13
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ລູກາ 4:1-13
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງນັ້ນໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກທາງ ແລະຍັງເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາອີກ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງນັ້ນຊ່ວຍທ່ານຫຍັງແດ່ໃນເມື່ອທ່ານປະສົບກັບການທົດລອງ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການທົດລອງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ສູ້ນັ້ນ ແລະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນທຸກວັນນີ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍິນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ມີແຕ່ບັ້ມລູກາເທົ່ານັ້ນໄດ້ບອກເຖິງອາຍຸຂອງພຣະເຢຊູ ເວລາພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປະກາດສັ່ງສອນ. ລູກາໄດ້ກ່າວວ່າອົງພຣະເຢຊູມີອາຍຸ 30 ປີ ໃນເວລານັ້ນ (ລູກາ 3:23ກ). ພວກເຮົາໃຫ້ຄະແນນແກ່ລູກາເພາະທ່ານໄດ້ມີຄວາມຮູ້ເຖິງເລື່ອງການຮັບໃຊ້ ການສິ້ນພຣະຊົນທີ່ຍັງໝູ່ມໃນລະຫວ່າງອາຍຸສາມສິບປີ.

ເວລານັ້ນອົງພຣະເຢຊູມີອາຍຸ 30 ປີ ໃນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ໄປຫາໂຢຮັນເພື່ອຍອມຮັບບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ພຣະອົງຊົງຊາບຕີເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນການຮັບໃຊ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງເອງກໍຍັງໄດ້ໃຊ້ເວລາ 40 ວັນໃນປ່າດິນຊາຍ, ເພື່ອຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບໂລກແຫ່ງບັນຫາ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຮັບສິນບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນແລ້ວໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພະຍາມານໄດ້ມາທົດລອງພຣະອົງ.

ການບັບຕິສະມາຂອງອົງພຣະເຢຊູເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍ, ພະຍາມານຮູ້ຈັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະບິດາຈິ່ງປະກາດວ່າພຣະເຢຊູເປັນບຸດທີ່ຮັກ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ (3:22). ມັນເປັນໜ້າລືນໃຈທີ່ມານໄດ້ມາທົດລອງອົງພຣະເຢຊູຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ. ບົດຮຽນບົດ 6 ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະບິດາ” (ໂຢຮັນ 8:28-29). ໃນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ເພິ່ງເພິ່ງວິທີອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງ ກໍເຫັນພາບໄດ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະ

ບິດາໂດຍຕລອດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບໂຕ້ກັບການທົດລອງຂອງມານໂດຍໃຊ້ຄໍາເວົ້າ, “ມີຄໍາຂຽນໄວ້ວ່າ...” ໝາຍເຖິງພຣະຄໍາພີ. ໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູເຂົ້າມາໃຊ້ໃນຊີວິດໃນເມື່ອມີການທົດລອງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນໂດຍໃຊ້ອຸປະກອນອື່ນປະກອບ.

1. ຂຽນໃສ່ໃນເຈ້ງແຂງໃບໃຫຍ່ວ່າ, “ຍິນດີຕ້ອນຮັບ ເຂົ້າມາໃນທາງນີ້” ຈັດຫາໃຫ້ມີໂມໂຄຣໂຟນ ແລະ ໃຫ້ມີຄົນເປັນໂຄສິກ. ໃຫ້ໂຄສິກປະກາດວ່າ: “ເລື່ອງທີ່ຈະກ່າວໃນວັນນີ້ແມ່ນ ການທົດລອງ!” ແລະ ໃຫ້ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າ ການທົດລອງແມ່ນຫຍັງ? ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທົດລອງບໍ່?
2. ຊອກເອົາສາມຄົນອ່ານກ່ຽວກັບພະຍາມານ, ພຣະເຢຊູ ຈາກລູກາ 4:1-13. ສຸດແລ້ວແຕ່ຫ້ອງຂອງທ່ານມີຄົນຫລາຍເທົ່າໃດ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອ່ານເລື່ອງການທົດລອງແຕ່ລະຢ່າງ (ການທົດລອງ 4:1-4, 5-8, 9-13)
3. ໃຫ້ຄົນທີ່ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 4:1-4. ບອກໃຫ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ຄໍາຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ເພື່ອສົນທະນາສືບຕໍ່:
 - ໜ້າທີ່ຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນເວລາທົດລອງສີ່ສິບມື້ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນແຜນການຂອງມານໃນການທົດລອງນັ້ນ?
 - ທ່ານຈະອະທິບາຍເຖິງການທົດລອງນັ້ນຢ່າງໃດ?
 - ອັນໃດຈະເອົາມາໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງເວລາມີການທົດລອງເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາ?
 - ອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ສູ້ການທົດລອງນັ້ນດ້ວຍວິທີໃດ?
 - ພວກເຮົາຄວນຮຽນຫຍັງຈາກການຕໍ່ສູ້ການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ?
4. ໃຫ້ຄົນທີສອງອ່ານ ລູກາ 4:5-8. ແລະຖາມວ່າ:
 - ພວກເຮົາຄວນຮຽນຫຍັງເຖິງວິທີການແລະຈຸດປະສົງຂອງມານໃນການທົດລອງ?
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນໜ້າສົນໃຈພິເສດໃນການທົດລອງນີ້?
 - ທ່ານຈະອະທິບາຍເຖິງການທົດລອງນີ້ຢ່າງໃດ?
 - ການທົດລອງນີ້ຈະເອົາປະກອບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?
 - ອົງພຣະເຢຊູຕອບຕໍ່ການທົດລອງວິທີໃດ?
 - ພວກເຮົາຄວນຮຽນຫຍັງຈາກການຕໍ່ສູ້ການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ?
5. ໃຫ້ຄົນທີສາມອ່ານ ລູກາ 4:9-13). ໃຫ້ໃຊ້ຄໍາຖາມດັ່ງນີ້:

- ແມ່ນຫຍັງເປັນວິທີການຂອງການທົດລອງຂອງມານ?
- ການທີ່ພະຍານມາໃຊ້ພຣະຄຳພີນັ້ນໄດ້ບອກຫຍັງແກ່ທ່ານບໍ່?
- ທ່ານຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບການທົດລອງນັ້ນຢ່າງໃດ?
- ການທົດລອງນັ້ນຈະເອົາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?
- ອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງໄດ້ຢ່າງໃດ?
- ພວກເຮົາຄວນຮຽນຫຍັງຈາກການຕໍ່ສູ້ການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ?
- ໃນພຣະຄຳພີ ລູກາ 4:13 ໄດ້ບອກເຖິງການໜີອອກໄປຂອງມານ ແລະມັນສອນທ່ານຫຍັງແດ່?

6. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຂຽນໃສ່ກະດານ. ແບ່ງກະດານເປັນສອງສ່ວນ. ສ່ວນນຶ່ງໃຫ້ຂຽນວ່າພຣະເຢຊູ ສ່ວນທີສອງໃຫ້ຂຽນວ່າ ມານ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງສົນທະນາກັນວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນເຮືອງພຣະເຢຊູມີຫຍັງແດ່ ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ ພຣະເຢຊູ. ແລະຮຽນເຮືອງມານມີຫຍັງແດ່ ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ ມານ. ສຸດທ້າຍນີ້ໃຫ້ຖາມວ່າ ພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອເອົາຊະນະຕໍ່ການທົດລອງຂອງມານ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດມື້ນີ້?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 4:14-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 4:14-21

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ແຜນການພຣະເຈົ້ານັ້ນມີສິນທັມແລະການໄຖ່ໄດ້ສຳເຣັດລົງໃນອົງພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາພາກັນຕິດຕາມໄປ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຫລາຍເທົ່າໃດຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານແລະຕົວທ່ານເອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນແຜນການພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີສິນທັມເກີດຂຶ້ນ ແລະໃນແຜນການໄຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຄຳນວນຜົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ແຜນການພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີສິນທັມແລະການໄຖ່ໄດ້ສຳເຣັດລົງໃນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຫລັງຈາກອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບສິນບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນໃນແມ່ນ້ຳຈຳເດນ ແລະຫລັງຈາກຖືກການທົດລອງໃນປ່າດິນຊາຍແລ້ວ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມປະກາດໃນແຂວງຄາລີເລ. ລູກາໄດ້ບັນທຶກການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນປັ້ມຂ່າວປະເສີດລູກາ (ລູກາ 4:14-9:50). ໃບບົດຮຽນທີ 5 ໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງການກະທຳແລະຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນແຂວງຄາລີເລ. ໃນຕອນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງພິເສດໃນຊີວິດແລະການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ໝາຍເຫດ. ລູກາໄດ້ເວົ້າຊ້າເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງພາຣະກິດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ລູກາຍັງເປັນຫ່ວງແລະເວົ້າເຖິງຄົນທຸກຍາກ, ຄົນເຈັບໄຂ້, ແລະຜູ້ຖືກຂົ່ມເຫັງ. ລູກາຍັງເບິ່ງເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຄົນອື່ນທີ່ເບິ່ງຂ້າມເຊັ່ນ: ຜູ້ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຄົນຕ່າງດ້າວທ່າວຕ່າງແດນ. ອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທຸກໆຊາດ ແລະເປີດໂອກາດໃຫ້ພວກຄົນເຊັ່ນນີ້ມີໂອກາດເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງພວກເຂົາມາ.

ການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ກ່ອນນັ້ນເຖິງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພວກອິສຣາເອນໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງເຖິງການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ. ອົງພຣະເຢຊູເຂົ້າໃຈດີເຖິງການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພະລັງຂອງອົງເພື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງຄວາມຮັກແລະສ້າງໃຫ້ມີສິນທັມເກີດຂຶ້ນ.

ໃນປຶ້ມລູກາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຢູ່ມເມືອງນາຊາເຮັດນັ້ນເປັນຕົວຢ່າງເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການປະກາດ, ການສົດສອນໃນໂຮງທັມມະເທສນາ, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ. ສ່ວນປຶ້ມມັດທາຍແລະປຶ້ມມາຣະໂກໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຕອນສຸດທ້າຍທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດໃນເມືອງຕາລີເລ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 13:53-58; ມາຣະໂກ 6:1-6).

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍໃຊ້ອຸປະກອນອື່ນປະກອບ.

1. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເຮັດພຣະຄັມພິເປັນມ້ວນເໝືອນກັບສັມຍເດີມ. ຊອກເອົາແຜນທີ່ເມືອງອິສຣາເອນມາສະແດງໃຫ້ສະມາຊິກໃຊ້ສຶກສາ.
2. ຮ້ອງໃຫ້ມີຜູ້ສັກອ່ານເຮື່ອງ “ທັມມະສາລາ” ໃນບົດແນະນໍາ ຫລືຈາກປຶ້ມວັດຈະນານຸກົມເຖິງເຮື່ອງດັ່ງກ່າວ.
3. ເລີ່ມຕົ້ນສອນໂດຍຂຽນຄໍາຖາມໃສ່ກະດານ ຫລືເຈັ່ງກະດາດໃຫຍ່ວ່າ: ເວລານັກການຄ້າໄດ້ເປີດທຸຣະກິດໃໝ່ ແລະພວກເຂົາຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ ພວກເຂົາເຮັດແນວໃດ? ພວກເຂົາໄດ້ໂຄສະນາຢ່າງໃດແດ່?
4. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ວ່າ ເວລາອົງພຣະເຢຊູເລີ່ມຕົ້ນປະກາດນັ້ນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມີສິ່ງຂອງຢ່າງມາກມາຍ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຜູ້ມາຟັງ. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ, ພຣະເຢຊູເຮັດຢ່າງໃດ? ຖາມຕໍ່ໄປວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເລືອກເອົາໂຮງທັມມະສາລາເປັນບ່ອນປະກາດ? (ເພາະມັນເປັນທໍານຽມ ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ສົນໃຈກັບຜູ້ມາຟັງ)
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 4:14-21. ຖາມວ່າ ອົງພຣະເຢຊູມີພະລັງແລະຈິດໃຈປະກາດນັ້ນຕົ້ນຕໍມາຈາກບ່ອນໃດ ຫລືຜູ້ໃດ? (ອົງພຣະວິນຍານ) ພຣະຄັມພິຕອນໃດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາອ່ານ? ການປະກາດນັ້ນເປັນຂອງຜູ້ໃດທີ່ອົງພຣະເຢຊູກໍາລັງປະຕິບັດຢູ່ນັ້ນ? ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າພຣະອົງຖືກສົ່ງມາຫາໃຜ?
6. ເອີ້ນໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະລາຍງານເຖິງເຮື່ອງທັມມະສາລາ. ບອກໃຫ້ຜູ້ລາຍງານນັ້ນອ່ານເໝືອນຄົນສັມຍເດີມໄດ້ອ່ານ.
7. ນໍາພາສະມາຊິກສົນທະນາກັນເພີ່ມຈາກຄໍາຖາມຂໍ້ທີ 5.
8. ປິດທ້າຍດ້ວຍການອ້ອນວອນ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ຂ່າວປລາດຂອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 4:22-30

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ລູກາ 4:22-30

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຮັບໃຊ້ໃນຖານະພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອທຸກຄົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຄົນຄົວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນໃດແດ່ທີ່ທ່ານ, ຫ້ອງຮຽນ, ຫລືຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານບໍ່ຢາກໄດ້ຍິນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຄຣິສຕະຈັກແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມຮັບວ່າການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອທຸກຄົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຄົນຄົວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມີສອນໃຫ້ຈັດຕຽມສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ. ຊອກຮູບຄົນຢູ່ໃນສະພາບຕ່າງໆ ຈາກທັງສີພິມ; ຮູນຄົນຍາກຈິນ, ຄົນຢູ່ໃນຄູກ, ຄົນໂດດດ່ຽວ, ຄົນຢູ່ໃນແຖວ ບ່ອນຫາງານ, ແລະຕ່າງໆໄປ. ບໍ່ໃຫ້ຈຳກັດຜິວພັນ, ຮູບອາດຈະແມ່ນຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດກໍໄດ້.

ຂ. ຂຽນຂໍ້ຄວາມ ຈາກພຣະທັມມັດທາຍ 25: 35-36 ໃສ່ກະດາດຫລາຍໆໃບ ເພື່ອຈະແຈກໃຫ້ຫລາຍຄົນ ອ່ານໃນເວລາສຶກສາພຣະທັມ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີສອງ: ຄຣິສຕຽນເຊີນພັງທາງນີ້, ຂ້ອຍຢາກເຂົ້າ, ແລະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຮືອງຄວາມອິດທິວຂອງຂ້ອຍໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າ, ຂອບໃຈ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີສອງ: ຂ້ອຍໂດດດ່ຽວ, ແລະເຈົ້າໄດ້ປະຊຸມໄວ້ຜູ້ດຽວ ເພື່ອຈະອ້ອນວອນເພື່ອຂ້ອຍ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີສາມ: ຂ້ອຍຢູ່ໃນຄູກ, ແລະເຈົ້າກໍໄປໂບດເພື່ອອ້ອນວອນໃຫ້ຂ້ອຍ; ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄປຢ້ຽມຢາມ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີສີ່: ຂ້ອຍເປືອຍຕົວ, ແລະເຈົ້າກໍໄດ້ແຕ່ຄິດແລະສົນທະນາເຮືອງສະພາບຂອງຂ້ອຍ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີຫ້າ: ຂ້ອຍເຈັບປ່ວຍ, ແລະເຈົ້າກໍອ້ອນວອນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີ່ຫົກ: ຂ້ອຍບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເຈົ້າກໍເທສນາໃຫ້ຂ້ອຍຟັງເຮືອງບ່ອນພັກຝ່າຍວິນຍານ ຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄົນອ່ານຜູ້ທີ່ເຈັດ: ຄຣິສຕຽນທັງຫລາຍເອີຍຈິ່ງຟັງທາງນີ້, ທ່ານຄຣິສຕິນບໍ່ຮູ້ສຸດ, ຄຣິສຕິນຢູ່ໄກພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍັງຢາກເຂົ້າຢູ່, ຍັງໂດດດ່ຽວ ແລະໜາວຢູ່.

2. ບອກທຸກຄົນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງພວກເຮົາມາໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ພວກເຮົາພຍາຍາມທີ່ຈະປ່ຽນພຣະເຢຊູໃຫ້ມີພຣະລັກສະນະຄືພວກເຮົາ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອອກຄວາມເຫັນໃນເຮືອງນີ້ (ຄຳຕອບນຶ່ງອາດຈະແມ່ນ ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູທ່ວງໃຍໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາທ່ວງໃຍ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ທ່ວງໃຍໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງທ່ວງໃຍ).

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຖາມນັກຮຽນເຮືອງການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູໃນສັມຍເລີ້ມຕົ້ນ, ຈາກບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາ--ວິທີ ແລະສະຖານທີ່. ໃຫ້ເວລາເພື່ອຄິດຫລາຍລະອຽດ ແລະໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງແບ່ງປັນ).
4. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສອງກຸ່ມ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສົນທະນາແລະຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້. ອ່ານລູກາ 4: 22-30:
 - (1) ຄົນທັງຫລາຍໝາຍເຖິງຫຍັງເວລາພວກເຂົາເວົ້າວ່າ "ຄົນຜູ້ນີ້ເປັນລູກໂຢເຊບບໍ່ແມ່ນຫລື?"
 - (2) ຄົນທັງຫລາຍຕອບຮັບພຣະເຢຊູແນວໃດໃນຕ້ອນຕົ້ນ?
 - (3) ແມ່ນຫຍັງປ່ຽນແປງທັສນະຂອງພວກເຂົາ?
 - (4) ພຣະເຢຊູພຍາຍາມເວົ້າຫຍັງກັບພວກເຂົາໃນ 4:23-27?
 - (5) ລູກາມີເຈຕນາແນວໃດ ເວລາທ່ານເວົ້າເຮືອງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເອົາຕົວລອດ ຢ່າງປອດພັຍ?
5. ຫລັງຈາກໃຊ້ເວລາປະມານ 15 ນາທີໃນຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາ, ເອີ້ນທຸກຄົນໃຫ້ກັບມາເຕົ້າໂຮມກັນ; ໃຫ້ໂອກາດແຕ່ລະກຸ່ມຕອບຄຳຖາມ. ຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມປະລາດໃຈຂອງຄົນທັງຫລາຍ ເມື່ອໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູສັ່ງສອນ (4:22). ເລົ່າເຮືອງຂອງເອລີຢາ ຈາກ 1 ກະສັດ 17: 1-24 ແລະເຮືອງຂອງເອລີຊາ ຈາກ 2 ກະສັດ 5: 1-19 ເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ລູກາ 4: 23-27. ຂໍ້ສັ່ງເກດ: ເບິ່ງວ່າພຣະເຢຊູຢາກຈະບອກພວກເຂົາວ່າ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຮ່ວມມື ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຮັດກັບຄືນອີ່ນ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານຂອງພຣະອົງໄດ້ສຳເຣັດລົງ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ເລົ່າເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້:

ຫລາຍຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງພາກັນຮ່ວມມືໃນໂຄງການລ້ຽງດູ ແລະໃຫ້ທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວໃຫ້ພວກຄົນທີ່ຂາດທີ່ຢູ່ອາໄສ; ແຕ່ລະຄຣິສຕະຈັກສັບປຽນກັນເປັນອາທິດໄປ. ແຕ່ເມື່ອເຮືອງນີ້ໄດ້ຖືກນໍາມາສເນີໃນການປະຊຸມປະຈຳເດືອນໃນຄຣິສຕະຈັກອີກແຫ່ງນຶ່ງ ກໍເກີດມີການຕໍ່ຕ້ານໃນທັນທີ. ມີ

ຄໍາຖາມ ເຣື່ອງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະຄວາມປອດພັຍສໍາລັບພວກອະນຸຊົນ; ນອກນັ້ນກໍແມ່ນ ເຣື່ອງລາຍຈ່າຍເພີ່ມສໍາລັບຄຣິສຕະຈັກເຣື່ອງນໍ້າແລະໄຟຟ້າ. ເຣື່ອງນີ້ໄດ້ຄາຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງສະ ມາຊິກຕໍ່ໄປຫລາຍເດືອນ; ຫລັງຈາກເວລາໄດ້ຜ່ານໄປສິບປີ, ຄຣິສຕະຈັກນີ້ກໍໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ໂຄງການລ້ຽງດູ ແລະໃຫ້ທີ່ຢູ່ອາສັຍຊົ່ວຄາວສໍາລັບຄົນທີ່ຂາດທີ່ຢູ່ອາສັຍ.

ຖາມ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາມັກເບິ່ງແຕ່ເຣື່ອງລົບຂອງງານຮັບໃຊ້? ສິ່ງນີ້ມີສ່ວນຄ້າງຄຽງກັບເຣື່ອງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະເຢຊູບໍ່?

7. ຍາຍເຈັ້ງທີ່ໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມໄວ້ແລ້ວນັ້ນ (ເບິ່ງ ຂໍ້ນຶ່ງ) ໃຫ້ນັກຮຽນເຈັດຄົນເພື່ອຈະອ່ານ.
8. ເບິ່ງຄໍາຖາມທີສີ່ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ໃຊ້ເວລາຕອບ ແລະສົນທະນາ.
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເອົາຄວາມຄິດທາງລົບອອກ ໄປຈາກຈິດໃຈ ແລະໃຫ້ເອົາຄວາມເຫັນແກ່ຕົວເອງອອກໄປດ້ວຍ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຄົນທັງ ຫລາຍເໝືອນພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ຊົງເອີ້ນເພື່ອໃຫ້ນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 5: 1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 5: 1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະຄູນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາໄດ້ຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູໃນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ ແລະນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຊີວິດທ່ານຖືກກັບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງວິທີທີ່ຂ້ອຍຈະຕອບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຕິດແຜນທີ່ ທີ່ມີທະເລສາບຄາລີເລໃສ່ທ້າຍກະດານ ຫລືພານັກຮຽນເບິ່ງແຜນທີ່ທີ່ຢູ່ໜ້າສຸດທ້າຍຂອງພຣະຄຳພີ.
2. ຖາມ: ມີໃຜແດ່ເຄີຍໄປຫາປາ ຫລືມັກໄປຕຶກປາ? ຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງມັກໄປຕຶກປາ. ຖາມວ່າມີໃຜແດ່ຄິດວ່າຢາກຈະເປັນຊາວປະມົງອາຊີບ. (ບາງຄົນອາດຈະວ່າ "ຍ້ານບໍ່ກຸ້ມກິນ")
3. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເວົ້າເຮືອງການສອນແລະການເທສນາຂອງພຣະເຢຊູໃນຕອນແລກຊຶ່ງມີເຮືອງຄົນຫາປາ; ພາບຸກຄົນເບິ່ງພຣະທັມລູກາ 5.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ຂຽນຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ: ທ່ານລູກາເອີ້ນຊື່ທະເລສາບນີ້ວ່າແນວໃດ? ພຣະເຢຊູຊົງສອນຢູ່ໃສ? ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ຊີໂມນເຮັດຫຍັງຫລັງຈາກຊົງຈົບການສັ່ງສອນແລ້ວ? ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ຊີໂມນມີທັສນະຢ່າງໃດຕໍ່ເຫດການ? ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງຫຍັງໃນທີ່ສຸດ? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງທີ່ອ່ານເກັ່ງ ອ່ານລູກາ 5:1-11.
5. ພານັກຮຽນວາດພາບເບິ່ງເຫດການ; ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍສາກ (ແຄມທະເລສາບ; ຄົນຂາຍແລະຄົນຊື້ປາ; ຄົນແກ່ມອງ; ຄົນຕາກມອງ ແລະແປງມອງ; ແລະຕ່າງໆໄປ)
6. ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະຄົນບອກໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າວາດພາບເຫັນ; ຂຽນແຕ່ລະຢ່າງໃສ່ກະດານ. ຊີໂມນຕອບຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູເວລາພຣະອົງບອກໃຫ້ເອົາເຮືອອອກໄປທີ່ເລິກ (ພວກເຮົາຫາປາໝົດຄືນ ແຕ່ບໍ່

ໄດ້ຫຍັງເລີຍ - ລູກາ 5:5); ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນປະກາດເວລາຊີໂມນເຮັດຕາມພຣະບັນຊາ, ແລະເບິ່ງ
ການຖ່ອມຕົວຂອງຊີໂມນ ເວລາລາວຮູ້ຕົວວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜກັນແທ້.

7. ໃຊ້ຄໍາບໍລິຍາຍໃນບົດຮຽນແລ້ວສົນທະນາການຕອບການຊົງເອີ້ນຂອງພວກສາວິກ ພວກເຂົາໄດ້
ປະຖົມທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງຮ່ວມດ້ວຍທຸກອິດ ແລະການດໍາເນີນຊີວິດປະຈໍາວັນ ເພື່ອຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.
ເບິ່ງຫົວຂໍ້ "ຈົ່ງມາຮຽນຈັບປາ (5:8-11)" ແລະເວົ້າເຖິງວ່າພວກເຮົາມັກຈະສົນທະນາແລະຊອກເຫດ
ຜົນ ຫລັງຈາກໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກການສຶກສາພຣະທັມໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ແລ້ວກໍກັບໄປເຮັດຄືເກົ່າ. ໃຫ້ເວ
ລາເພື່ອອອກຄວາມເຫັນໃນເລື່ອງນີ້.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ ແລ້ວຊັກຊວນໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເລື່ອງ
ເຊີນຄົນໃຫ້ມາຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ.
9. ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາດ້ວຍການຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເປັນ "ຜູ້ເຮັດ ແທນທີ່ຈະ
ເປັນພຽງຄົນຟັງເທົ່ານັ້ນ" (ຍາໂກໂບ 1:22).

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 6: 17-46

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 6: 17-49

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ສາວິກຈະຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດຕາມຄຳສອນເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຕາມພຣະເຢຊູ, ເຖິງວ່າຄຳສອນນັ້ນຈະບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສັງຄົມ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາມັກໃຊ້ເວລາຢ່າງຫລວງຫລາຍອະທິບາຍຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ແທນທີ່ຈະພາກັນດຳເນີນຊີວິດຕາມ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງວິທີ ທີ່ຂ້ອຍຈະຕອບຮັບຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳບົດຮຽນເຂົ້າສູ່ຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນຊື່ບົດຮຽນນີ້ໃສ່ກະດານ ຫລື ໂປສເຕີ້; ແລ້ວຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ຢ່າຍຕາມກະດານ: "ດອກເບ້ຍສູງ"; "ແກ້ແຄ້ນ"; "ກຽດຊັງສັດຕູ"; "ໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຕັດສິນເຮືອງນີ້."
2. ຖາມນັກຮຽນ ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້; ຍຸດພັກ ຫລັງຈາກຖາມແລ້ວແຕ່ລະຂໍ້:
 - ທ່ານຄິດເຖິງຫຍັງເວລາໄດ້ຍິນຄຳວ່າ ຝ່າຝົນສັງຄົມ ຫລືກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມ?
 - ກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມ ຫລືຝ່າຝົນສັງຄົມ ມີລັກສະນະແນວໃດ?
 - ທ່ານຮູ້ໃຜແດ່ໃນປະຫວັດສາດ ຫລືໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ມີຄວາມຄິດ ຫລືການປະພຶດແບບກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມ?
 - ຄຳວ່າ ຫົວຮຸນແຮງ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
 - ກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມ ແລະຫົວຮຸນແຮງ ແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?

ບອກວ່າ ບົດຮຽນໃນນີ້ມີຄຳສອນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມ ແລະບາງຄັ້ງອາດຈະຮຸນແຮງ ຈາກພຣະເຢຊູ; ໃຫ້ລາຍລະອຽດພາກພູມຫລັງຂອງບົດຮຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ພາທຸກຄົນໄປທີ່ ລູກາ 6: 17 ແລະໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 6: 17-20; ຖາມ: ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສອນໃຜ? (ຄຳຕອບ: ຄົນສ່ວນຫລາຍອາດຈະເປັນຊາວຍິວ ແຕ່ກໍມີຄົນຕ່າງຊາດທີ່ປະປົນຢູ່).

4. ບອກວ່າ ບົດເທສນາໃນຕອນນີ້ແມ່ນປັກໃສ່ສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ; ພຣະເຢຊູຊົງຈັດຕຽມພວກເຂົາ ເພື່ອຈະສືບຕໍ່ພັນທະກົດຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາຈະໄປນຳຄົນມາກຫລາຍມາສູ່ຮາຊອານາຈັກ. ໃຫ້ ຜູ້ນຶ່ງອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ ສາວົກ (ຄຳຕອບ: ນັກຮຽນ, ຜູ້ຕິດຕາມ).

5. ແບ່ງພວກນັກຮຽນອອກເປັນສີ່ກຸ່ມ ແລະໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະທັມຕໍ່ໄປນີ້:

ກຸ່ມທີໜຶ່ງ: ອ່ານ ລູກາ 6:20-26 ແລະມັດທາຍ 5:3-11, ແລ້ວໃຫ້ປຽບທຽບພຣະທັມທັງ ສອງພວກນີ້. ສັງເກດວ່າມີຫຍັງຄ້າຍຄືກັນ? ມີຫຍັງແຕກຕ່າງກັນ? ປຽບທຽບ ລູກາ 6:20-23 ໃສ່ 6: 24-26.

ກຸ່ມທີສອງ: ອ່ານ ລູກາ 6:27-36. ພຣະທັມຕອນນີ້ແຕກຕ່າງກັບຂໍ້ຄວາມໃນກະດານຢ່າງ ໃດ? ("ດອກເບັ້ງສູງ"; "ແກ້ແຄ້ນ"; "ກຽດຊັງສັດຕູ"; "ໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຕັດສິນເຮືອງນີ້"). ຄຳ ສອນຂອງພຣະເຢຊູກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມວິທີໃດ?

ກຸ່ມທີສາມ: ອ່ານ ລູກາ 6:37-42. ຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມຮຸນແຮງຢ່າງໃດ? ພວກ ເຮົາມັກກ່າວໂທດຄົນອື່ນໃນເຮືອງໃດແດ່? ຄິດວ່າ ແລະ ກ່າວໂທດ ແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?

ກຸ່ມທີສີ່: ອ່ານລູກາ 6:43-46. ຂຽນພຣະທັມຕອນນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເອງ. ພຣະທັມ ຕອນນີ້ເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ, "ຫລັກຖານກຳຢູ່ທີ່ຜິນ"?

6. ໃຫ້ເວລາເພື່ອຄົ້ນຄວ້າປະມານ 15 ນາທີ ແລ້ວໃຫ້ກັບມາລາຍງານຜົນ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ຖາມ: ພຣະທັມຂໍ້ 6:46 ມີຄວາມໝາຍສຳລັບຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນີ້ແນວໃດ?

8. ຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ພານັກຮຽນສິນທະນາວ່າ: ພວກເຮົາຈະເອົາຄຳສອນ ຂອງພຣະເຢຊູມາໃຊ້ໃນຊີວິດປັດຈຸບັນວິທີໃດແດ່?

9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບພຣະຄຸນ ແລະການໃຫ້ອະພິຍ; ຂໍການ ນຳພາໃນການປະຕິບັດຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ; ຂໍຄວາມກ້າຫານເພື່ອຈະເຮັດຕາມ ລູກາ 6, ເຖິງວ່າ ຈະຝ່າຝົນສັງຄົມ ຫລືອາດຈະຖືກເອີ້ນວ່າພວກຫົວຮຸນແຮງ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ການອະພັຍໂທດຈະນຳໄປໃສ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 7: 36-50

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 7: 36-50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາສຳລັບພຣະເຈົ້າ
ແລະສຳລັບຄົນທັງຫລາຍມີສ່ວນ

ພົວພັນກັບການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະພັຍຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ການປະພຶດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ແລະກັບຄົນທັງຫລາຍບອກເຖິງການທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະພັຍຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາຫລາຍປານໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງເຖິງການຕອບຮັບຂອງຂ້ອຍຕໍ່ການໃຫ້ອະພັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເວົ້າເຮືອງຂອງບອບບີ ໃນພາກຄຳນຳຂອງບົດຮຽນ. ຖາມ: ມີໃຜບໍ່ທີ່ມີປະສົບການຄ້າຍຄືນີ້? ໃຫ້
ເວລາເວົ້າ.
2. ແນະນຳວ່າໃນເຮືອງນີ້ ມີຄົນຜູ້ນຶ່ງທີ່ອາດຈະຖືກປະຕິເສດເໝືອນກັນ ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງທ້າທາຍ
ລະບົບຂອງສັງຄົມ ແລະຍອມຮັບຄຸນຄ່າຂອງບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງຂອງການປະພຶດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຊີ້ໃສ່ຫົວເຮືອງ "ສເວີຍອາຫານໃນບ້ານຂອງຟາຣີຊາຍ (7: 36-39), " ບອກເຖິງເຮືອງພຣະເຢຊູຊົງ
ວາງຂອບເຂດຂອງການຮັບໃຊ້ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບໃຊ້ຄົນທີ່ສັງຄົມເຫັນວ່າບໍ່ມີຄຸນຄ່າ. ຂໍ້ສັງ
ເກດ: ພຣະເຢຊູຊົງຮັບຄຳເຊີນຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງພວກມັກຕິຕຽນພຣະອົງ.
4. ອ່ານ ລູກາ 7: 36-39; ເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ວາດພາບເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງອ່ານຢູ່. ຖາມ: ຊີໂມນຕອບຮັບສະ
ພາບການຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງເປັນແນວນັ້ນ?
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 7:40-43; ສັງເກດ: ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຊີໂມນ. ສັງເກດ: ຊີໂມນເອີ້ນ
ພຣະເຢຊູວ່າ "ອາຈານເອີຍ." ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າຊີໂມນຖືວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນອາຈານຂອງລາວ
ແທ້ບໍ່? ມີເຮືອງໃດບໍ່ໃນສັມຍນີ້ທີ່ທ່ານສາມາດໃຊ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຮືອງການຕອບຮັບຂອງ
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການໄຜດອະພັຍໂທດຄວາມຜິດບາບຫລາຍ.

6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 7:44-46. ຖາມ: ພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າຫຍັງກັບຊີໂມນ? ສັງເກດ: ພຣະເຢຊູຊົງປ່ຽນແປງສະຖານະການ. ເຕືອນ: ຊີໂມນບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູຕາມປະເພນີຂອງການຮັບແຂກເຂົ້າບ້ານໃນສັມຍນັ້ນ. ລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຜິດບາບຂອງຕົວເອງ ແຕ່ໄດ້ປັກຕາໃສ່ຄວາມຜິດບາບຂອງຍິງຄົນນັ້ນ.
7. ອ່ານ 7: 47-50 ແລະຖາມວ່າ, ແມ່ນຫຍັງຄືພື້ນຖານຂອງການອະພັຍໂທດຂອງຍິງຄົນນັ້ນ? (ຄວາມເຊື່ອຂອງນາງ, ແລະການສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ຊົງໂຜດອະພັຍຄວາມຜິດບາບໃຫ້ລາວ). ພຣະເຢຊູຊົງສອນຊີໂມນເຣື່ອງຫຍັງ ໃນຂໍ້ 47?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ໃຊ້ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອການສົນທະນາ:
 - ມີຂໍ້ໃດຈາກພຣະທັມໃນຕອນນີ້ທີ່ທ້າທາຍຕົວທ່ານເອງ?
 - ມີຂໍ້ໃດຈາກພຣະທັມໃນຕອນນີ້ທີ່ທ້າທາຍຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ?
 - ການຮັບຮູ້ຄວາມຜິດບາບຂອງຕົວເອງ ແລະການຊົງໂຜດອະພັຍໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະອະພັຍຄົນອື່ນວິທີໃດແດ່? (ເຕືອນທຸກຄົນ 7: 47)
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການໂຫວ້ອນ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນພຣະອີງວ່າເປັນພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານ ແລະກຳລັງທີ່ຈະໃຫ້ສະແດງຄວາມຈິງໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ໂດຍການໃຫ້ອະພັຍຄົນອື່ນໆ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ປະຕູແຄບ, ເວລາຈຳກັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 13: 22-35

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 12: 18-35

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕອບຮັບຄວາມພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໂດຍພຣະຄຸນ ເພາະເວລາຈຳກັດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາສາມາດວິທີໃດ ໃນການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະການຄິດ ວ່າຕົວເອງສາມາດຄວບຄວາມທຸກຢ່າງໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າການຕອບຮັບຄວາມພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ເປັນເຮືອງດ່ວນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳພຣະທັມເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຕົກແຕ່ງປະຕູເຂົ້າຫ້ອງຮຽນເບື້ອງນອກດ້ວຍປ້າຍຕ່າງໆດັ່ງນີ້: "ນີ້ແມ່ນທາງເຂົ້າ", "ນີ້ແມ່ນທາງດຽວ ເທົ່ານັ້ນ", "ປະຕູເປີດໄວ້ເພື່ອທ່ານເທົ່ານັ້ນ", "ເຊີນເຂົ້າມາ", "ຍິນດີຕ້ອນຮັບ", "ນີ້ຄືບ່ອນທີ່ທ່ານຊອກ ຫາ", "ເຊີນເຂົ້າຮ່ວມພວກເຮົາ."
2. ເຊີນນັກຮຽນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ແລ້ວປິດປະຕູ ຫລັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງແນະນຳບົດຮຽນ ແລະສລຸບວ່າພຣະທັມ ໃນນີ້ຈະຊັກຊວກພວກເຮົາໃຫ້ຄິດແລະຕັດສິນໃຈ.
3. ອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນຂອງປະຕູແຄບ ທີ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງພະຍາຍາມເຂົ້າ. ພານັກຮຽນເບິ່ງ ລູກາ 13, (ຕຽມນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງໄວ້ໃຫ້ມາເຖິງຊ້າ ແລະເມື່ອເຖິງຕອນນີ້ໃຫ້ລາວເຄາະປະຕູ). ເວລາທ່ານໄດ້ຍິນສຽງຄົນເຄາະປະຕູໃຫ້ທ່ານຕອບວ່າດັ່ງນີ້:
 - ພວກເຮົາເລີ້ມບົດຮຽນແລ້ວ
 - ຂໍໂທດ, ທ່ານມາຊ້າເກີນໄປ
 - ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າແມ່ນໃຜ ແລະມາຈາກໃສ
 - ພວກເຮົາຕ້ອນຮັບບໍ່ໄດ້, ເຊີນໜີຊະ.
4. ຫລັງຈາກເວົ້າແລ້ວຢ່າລືມເຊີນຜູ້ທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກເຂົ້າມາ. ເວົ້າເຮືອງພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານ ຄວາມພື້ນ, ແລະບອກວ່າພຣະທັມນີ້ອະທິບາຍເຮືອງທາງແຄບ ແລະຄວາມຈຳເປັນທີ່ທຸກຄົນຈະ ຕ້ອງຕອບຮັບເພາະເວລາຈຳກັດ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

5. ເບິ່ງລູກາ 13: 22-30. ຖາມ: ພວກທ່ານຄິດວ່າຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດແມ່ນຫຍັງ? ໃຫ້ເວລາສິນທະນາ, ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 13:22-30. ໃຫ້ທຸກຄົນເບິ່ງຫົວຂໍ້ບົດຮຽນ "ຄໍາຖາມໃນທຸກສະໄໝ (13: 22-30)." ອະທິບາຍວ່າຄໍາຖາມນີ້ສາມາດຖາມໄດ້ໃນຫລາຍແບບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກຕາຍ? ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຊີວິດນີ້ຮັບຢູ່ໃສ? ໃຜແດ່ໄດ້ພົ້ນແລ້ວ?), ແຕ່ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈເອງວ່າຈະຕອບຄໍາເຊີນຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງໃດ?
6. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ສອງເຖິງຫ້າຄົນຕໍ່ກຸ່ມ; ໃຫ້ຂໍ້ພຣະຄໍາຕໍ່ໄປນີ້ ກຸ່ມລະພາກ: ມັດທາຍ 7:13-14, ໂຢຮັນ 10:7-9, ກິຈການ 14:27, ແລະປະຖົມມະການ 7:15-16.

ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມໄປສຶກສາພຣະທັມທີ່ມອບໃຫ້ ໂດຍເບິ່ງຄວາມໝາຍແລະສິ່ງທີ່ຄວນປະຕິບັດ; ຫລັງຈາກນັ້ນກໍກັບມາສະເນີໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນດ້ວຍກັນ. ຫລັງຈາກທຸກກຸ່ມໄດ້ຈົບລົງ ໃຫ້ຖາມວ່າ: ພຣະທັມຕອນນີ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຣື່ອງທາງແຄບຢ່າງໃດ? ໃຫ້ເວລາຕອບ.

7. ຖາມ: ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນບໍ່ຍອມເຂົ້າປະຕູແຄບນີ້? ໃຫ້ເວລາສິນທະນາ ແລ້ວສະເນີຄໍາຕອບ; ຂຽນ ບ້າຍຫ້າອັນ ແລ້ວຕິດໃສ່ຂ້າງໃນຂອງປະຕູ ໂດຍໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ບໍ່ມີຄວາມຫວັງ (ຫລາຍຄົນຄິດວ່າຕົວເອງຊົ່ວເກີນພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ. 1 ໂຢຮັນ 1:9)
 - ບໍ່ຍ້ານ (ຫລາຍຄົນຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງພິນາດ. ມັດທາຍ 25:31-46)
 - ບໍ່ມີຈິດສໍານຶກ (ຫລາຍຄົນຄິດວ່າຕົວເອງດີພໍທີ່ຈະໄປສວັນ. ຢາໂກໂບ 2:10)
 - ບໍ່ມີເວລາ (ຫລາຍຄົນຄິດວ່າຍັງມີເວລາຫລາຍ. ລູກາ 13:6-9)
 - ບໍ່ມີຄວາມສັມພັນ (ຫລາຍຄົນເອົາຄວາມຮູ້ເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ ມາແທນການຮູ້ພຣະເຈົ້າເປັນທາງສ່ວນຕົວ. ລູກາ 13:25-27)
8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 13:31-35. ອະທິບາຍພຣະທັມ ໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນ; ຢ່າລືມອະທິບາຍຂໍ້ພຣະທັມທີ່ເວົ້າເຣື່ອງ:
 - ບົດບາດຂອງພຣະເຢຊູກັບການຂົ່ມຂູ່ຂອງກະສັດເຮໂຣດ
 - ການສືບຕໍ່ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ
 - ຄວາມສໍາຄັນຂອງກຸງ "ເຢຣູຊາເລັມ"
 - ຣາຄາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຈ່າຍ

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ຖາມ, ອີງຕາມ 13:30 ໃຜແດ່ຈະຕອບຄໍາຖາມນີ້ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ? ໃຫ້ເວລາຕອບ.
10. ໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກວ່າຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ມີຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະມີຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ຜິດ:
 - ພວກເຮົາຖືວ່າຄວາມຜິດບາບເປັນເຣື່ອງບໍ່ສໍາຄັນ
 - ພວກເຮົາຖືວ່າພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າບໍ່ສໍາຄັນ
 - ປະຕູສູ່ຄວາມພົ້ນທາງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະເປີດຕອດໄປ

- ທຸຣະກິດປະຈຳວັນສຳຄັນກວ່າການຊົງເຕືອນຂອງພຣະວິນຍານ
 - ເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເອົາພັນທະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ມາແທນຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະຄຣິດ
 - ມີຫລາຍທາງທີ່ຈະໄປສູ່ຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ
11. ພານັກຮຽນເບິ່ງບ້າຍຕິດຢູ່ຂ້າງໃນຂອງປະຕູ ທີ່ທ່ານໄດ້ຕິດໄວ້ກ່ອນແລ້ວ (ຂໍ້ 7). ຖາມ:
- ທ່ານໄດ້ຕອບ "ຄຳຖາມໃນທຸກສັມຍ" ແລ້ວຫລືຫຍັງ?
 - ທ່ານໄດ້ເດີນເຂົ້າປະຕູແຄບແລ້ວບໍ່?
 - ມີໃຜແດ່ທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງຊ່ວຍໃຫ້ຢ່າງເຂົ້າປະຕູແຄບ?
 - ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ທ່ານຕອບຮັບພຣະທັມໃນມື້ນີ້ຢ່າງໃດແດ່?
12. ປິດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ໄປຍືນຢູ່ປະຕູ. ຂະນະທີ່ນັກຮຽນຢ່າງອອກຫ້ອງຮຽນ ຈົ່ງໃຫ້ກຳລັງໃຈທຸກຄົນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້: ປະຕູແຄບ, ເລືອກເອົາຊີວິດ, ແລະເລືອກດຽວນີ້!

ດຣ. ສິດມິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 14

ກັບຄືນໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 14:1-24
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 14:1-24
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ຊົງເໜືອກວ່າສາສນາ, ເໜືອກວ່າຄວາມຮັ່ງມີ, ເໜືອກວ່າຊີວິດໃດໆ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານໄດ້ຈັດເອົາອັນໃດເປັນສິ່ງສຳຄັນກວ່າໝູ່ໃນຊີວິດທ່ານ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສອນຄວາມສຳຄັນໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ.

ຄຳນຳ

ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບົດຮຽນວັນນີ້ແມ່ນຕອນພຣະເຢຊູກັບຄືນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງມີການສອນຢູ່ສູ່ປະການກັບຄືນສີ່ຈຳພວກ ແລະບົດຮຽນນີ້ມີຂໍ້ກ່ຽວພັນກັບ ລູກາ 13:22-30 ເຣື່ອງທາງແຄບ.

ຊົງສອນລຳດັບຄວາມສຳຄັນ (14:1-6)

ການຈັດລະບຽບຄວາມສຳຄັນວ່າອັນໃດຕ້ອງເຮັດກ່ອນ ແລະອັນໃດຕ້ອງເຮັດຕໍ່ໄປນັ້ນກໍເປັນການງ່າຍດາຍທາງພວກເຮົາພາກັນມີລະບຽບທີ່ພາສາອັງກິດຮ້ອງວ່າ Priority ແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ຈັດເຮົາກໍອາດເຮັດແນວບໍ່ຈຳເປັນກ່ອນ. ເຖິງແມ່ນພວກພາຣີຊາຍທີ່ຮ້ອງຕົນເອງວ່າເປັນຄົນສິນທັມກໍຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຣື່ອງ Priority ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຫາຊອກຈັບຜິດພຣະເຢຊູ ໂດຍວາງແຜນເຊີນພຣະເຢຊູໄປຮັບທານເຂົ້າແລງແລ້ວຊອກຈັບຜິດດັ່ງນີ້;

1. ເຂົາເຊີນພຣະອົງໃນວັນຊະບາໂຕ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເຮັດຜິດກົດຂອງວັນຊະບາໂຕ.
2. ເຂົາເອົາຄົນເປັນພະຍາດທ້ອງມານ (DROPSY OR BODY FLUIDS) ມານຶ່ງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເມື່ອພຣະອົງຈະເຫັນແລ້ວຈະຊົງເມດຕາ ແລ້ວພຣະອົງກໍຈະເຮັດການອັສຈັນໃນວັນຊະບາໂຕ.
3. ເຂົາຜິກເບິ່ງພຣະອົງ (ຂໍ້ 1ຂ). (ຜິກເບິ່ງແປວ່າ ສິ່ງຊອມເບິ່ງ, ຊອກຫາຄວາມຜິດ).

ເມື່ອພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາແລ້ວກໍຊົງໂຜດຊາຍນັ້ນພ້ອມທັງສັ່ງສອນພວກພາຣີຊາຍໃຫ້ຮູ້ຈັກອັນໃດຄວນເຮັດໂດຍກ່າວວ່າ “ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານມີລູກຫລົງວິວຕົກນ້ຳສ້າງ ຈະບໍ່ຮີບດົງອອກໃນວັນຊະບາໂຕຫລື?” (ຂໍ້ 5).

ຊົງສອນເຣື່ອງຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ (14:7-15)

ເຮົາທັງຫລາຍຖືກສອນໃຫ້ຖ່ອມຕົວຕລອດມາ ແລະແລ້ວໃຜໆກໍກ່າວວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຖ່ອມຕົວຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເອງ, ແລງວັນນີ້ພຣະເຢຊູຊົງສອນພວກນັກທັມຫລາຍຄົນໃນເຣື່ອງການຖ່ອມຕົວອີກເທື່ອນຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ຮັບທານອາຫານແລງວັນນັ້ນ.

ກ. ໃນສັງຄົມຂອງຊາດຍີວນັ້ນໄດ້ຈັດໂຕະໃຈກາງຂອງຫ້ອງຊຶ່ງເປັນໂຕະຕໍ່າທີ່ນັ່ງເທິງກິນ ແລະດື່ມ

ໂຕະນີ້ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບກຽດຕິຍົດ.

- ຂ. ພຣະເຢຊູສັງເກດເຫັນວ່າພວກເຂົາພາກັນຊອກຫານັ່ງບ່ອນນັ່ງອັນມີກຽດ ອ່ານສຸພາສິດ 25:6-7.
- ຄ. ຂໍ້ 10 ພຣະອົງແນະນຳເຂົາເມື່ອຖືກເຊີນໄປໃນງານ
- ງ. ຂໍ້ 12 ພຣະອົງແນະນຳຜູ້ໃດແດ່ຄວນເຊີນມາໃນງານລ້ຽງທີ່ທ່ານຈັດ.

ຊົງສອນການແບ່ງເວລາ 14:16-24

ພຣະເຢຊູຊົງສອນເຮືອງຣາຊອານາຈັກສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປຽບເໝືອນງານລ້ຽງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ເຊີນອອກໄປ ແຕ່ຄົນທີ່ຖືກເຊີນນັ້ນຕ່າງຄົນຕ່າງບໍ່ມີເວລາສໍາລັບງານລ້ຽງໃຫຍ່ນີ້ ເພາະຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບການງານສ່ວນຕົວ.

- ກ. ຂໍ້ 17 ຂ້ອຍໃຊ້ໄປນຳພວກທີ່ຖືກເຊີນ (ໝາຍຄວາມວ່າຄົນຈຳພວກນີ້ຖືກເຊີນເປັນທາງການແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ມາຈົ່ງໃຊ້ຄົນໃຊ້ໄປເຊີນອີກ).
- ຂ. ຂໍ້ 18 ຜູ້ທຳອິດຕອບວ່າ “ເຮົາໄດ້ຊື້ນາໄວ້” ອາດເປັນພວກເສດຖີມີເງິນ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເລືອກໄປ ເບິ່ງດິນນາທີ່ຊື້ໄວ້.
- ຄ. ຂໍ້ 19 ອີກຄົນນຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາໄດ້ຊື້ວໄວ້ທ້າຄູ່” ເຂົາໃຈວ່າລາວຈະລ້ຽງໃຫ້ມັນເກີດແມ່ແຜ່ລູກ ແລະຂາຍກິນກຳໄລ ຈຶ່ງເລືອກໄປເບິ່ງວິວທີ່ຊື້ໄວ້.
- ງ. ສ່ວນອີກຄົນນຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາໄດ້ແຕ່ງງານ” ອາດເປັນຜົວໃໝ່ເມັງໃໝ່ ກຳລັງຫອມຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຢູ່ ກັບເມັງ.
- ຈ. ຂໍ້ 21 ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ປະຕິເສດເຈົ້າຂອງງານຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໃຊ້ອອກໄປເຊີນທຸກຄົນຕລອດເຖິງຄົນ ພິການໃຫ້ເຂົ້າມາໃນງານລ້ຽງໃຫຍ່ນີ້.
- ສ. ຂໍ້ 22-24 ຂ້ອຍໃຊ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງແລ້ວ ແຕ່ຫ້ອງໃຫຍ່ຍັງມີບ່ອນເປົ່າຫວ້າງຢູ່.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງແຜ່ນດິນສວັນໄວ້ເພື່ອບັນຈຸຄົນທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການເຊີນ ແຕ່ຫລາຍຄົນໄດ້ປະຕິເສດຄຳ ເຊີນຂອງພຣະອົງ ເພາະຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮືອງແຜ່ນດິນສວັນຈຶ່ງໃຊ້ເວລາຂອງຕົນເຮັດການຢ່າງໜັກ ໜ່ວງດັ່ງທີ່ເຫັນໃນຄຳອຸປະມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນປະຕິເສດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຕ້ອງອອກ ໄປເຊີນຄົນມາໃນງານລ້ຽງໃຫຍ່ນີ້ ເຖິງແມ່ນຂ້ອຍໃຊ້ຈະເຊີນຄົນມາຫລາຍເທົ່າໃດກໍຕາມແຜ່ນດິນສວັນຍັງມີ ບ່ອນຫວ້າງເປົ່າຫລາຍຢູ່ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້ຢ່າງມະຫາສານ ເພື່ອຕ້ອນຮັບຄົນມະຫາສານໃນ ໂລກນີ້. ດັ່ງນັ້ນຫາກທ່ານຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໄປໃນງານວັນນີ້ພຣະເຈົ້າຊົງເຊີນທ່ານເຂົ້າໄປໄດ້ເລີຍ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 15

ເຊີນມາໃນງານລົງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 15:1-2, 8-32
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 15:1-32
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ສລອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານຈະໄປງານສລອງນີ້ບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊັກຊວນທ່ານເຂົ້າໄປໃນງານສລອງໃຫຍ່ນີ້.

ຄຳນຳ

ອັດສາວິກລູກາເປັນສາວິກຜູ້ດຽວທີ່ບັນທຶກຄຳອຸປະມາເຣື່ອງເງິນເສັງ ແລະເຣື່ອງບຸດຫລົງຫາຍ, ເຣື່ອງບຸດຫລົງຫາຍເປັນເຣື່ອງທີ່ໂດ່ງດັງຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນຈຳນວນຄຳອຸປະມາ.

1. ພຣະເຢຊູແລະຝູງຊິນ (ລູກາ 15:1-2)

ກ. ຄົນທີ່ມາຫາພຣະເຢຊູມີຄົນທຸກປະເພດຈາກຄົນຊົ່ວຕລອດເຖິງພວກນັກທັມພຣະອົງກໍຕ້ອນຮັບພວກເຂົາທຸກຄົນ (ຂໍ້ 1).

ຂ. ພວກນັກທັມກ່າວຕິຕຽນວ່າພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກິນຮ່ວມກັບພວກຄົນເກັບພາສີ (ຂໍ້ 2).

ຄ. ເມື່ອພຣະອົງຊາບເຊັ່ນນັ້ນຈຶ່ງສອນໂດຍກ່າວຄຳອຸປະມາ ເຣື່ອງແກະເສັງໃຫ້ເຂົາຟັງ (ຂໍ້ 3-7).

2. ພົບແລ້ວກໍຍິນດີ (ລູກາ 15:8-10).

ກ. ຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຍິ່ງນຶ່ງມີເງິນສິບຫລຽນ ແຕ່ເສັງໄປຫລຽນນຶ່ງ ນາງຈະຕ້ອງໄຕ້ໂຄມໄຟ, ປັດກວາດເຮືອນເພື່ອຊອກຄົ້ນຫາຈົນກວ່າຈະພົບ, ຫາກບໍ່ພົບນາງຈະບໍ່ເຊົາຊອກຄົ້ນຫາ. (ຂໍ້ 8-9).

ຂ. ປະຫວັດສາດກ່າວວ່າ ພວກຜູ້ຍິງສ່ວນຫລາຍມີເງິນສິບຫລຽນຊຶ່ງເປັນເງິນຄ່າດອງຕອນແຕ່ງງານ ພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ຈະເກັບເງິນຈຳນວນນັ້ນໄວ້ສຳລັບຄອບຄົວສຸກເສີນ ດັ່ງນັ້ນນຶ່ງຫລຽນກໍຈະຂາດໄປບໍ່ໄດ້.

ຄ. ເມື່ອພົບແລ້ວຈຶ່ງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະເອີ້ນເພື່ອນບ້ານມາຮ່ວມຊົມຊື່ນຍິນດີ (ຂໍ້ 9).

ງ. ຂໍ້ 10 ພຣະເຢຊູຊົງເປີດເຜີຍຄຳອຸປະມາ.

3. ໃນທີ່ສຸດກັບມາ (ລູກາ 15:11-24)

ກ. ຜູ້ນ້ອງຂໍຊັບສ່ວນແບ່ງກ່ອນກຳນົດເວລາທີ່ພໍ່ຈະມອບໃຫ້ (ຂໍ້ 11-12).

ຂ. ຮວບຮວມຊັບແລ້ວກໍໜີອອກບ້ານໄປ (ຂໍ້ 13).

ຄ. ຈ່າຍໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເງິນຈຶ່ງໝົດໄປ (ຂໍ້ 14).

ງ. ຊີວິດຕົກຕ່ຳ (ຂໍ້ 15-16).

ຈ. ຮູ້ເມື່ອຄົງວ່າຕົນເອງໄດ້ຜິດ ຈຶ່ງກັບໃຈ (ຂໍ້ 17-19).

ສ. ພໍ່ຕ້ອນຮັບລູກຊາຍກັບບ້ານ (ຂໍ້ 20-24).

4. ເຊີນເຂົ້າຮ່ວມງານສລອງ (ລູກາ 15:25-32)

ກ. ລູກຊາຍກົກບໍ່ດີໃຈທີ່ນ້ອງກັບຄືນບ້ານນັ້ນ ໝາຍເຖິງຟາຣີຊາຍທີ່ບໍ່ຍິນດີພຣະເຢຊູຕ້ອນຮັບຄືນ ເກັບພາສີ (ຂໍ້ 25-27). ຫາກເຮົາຖືຕົວວ່າເປັນຄົນບໍ່ນິສຸດແລະບໍ່ຍອມຄົບກັບຄືນນອກໂບດ ຫລືເວົ້າໂຈມຕີ ຄືນນອກໂບດເຮົາກໍບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບພວກນັກທັມຟາຣີຊາຍ.

ຂ. ຄວາມຄຽດຂອງລູກຊາຍກົກ ຈຶ່ງອ້າງການປະຕິບັດຂອງລາວ (ຂໍ້ 28-30). ພວກນັກທັມຟາຣີ ຊາຍເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານຢ່າງດີຄິດວ່າຕົເອງບໍ່ ໄດ້ຫຍັງຈຶ່ງປຽບທຽບໃສ່ຜູ້ເປັນນ້ອງທີ່ເຮັດການຊົ່ວພໍ່ຍັງຈັດງານລ້ຽງໃຫ້ເມື່ອລາວກັບມາ. ຄວາມຄິດນີ້ຍັງ ຕິດແປດມາຮອດຄຣິສຕຽນທຸກວັນນີ້ ໂດຍຄິດວ່າມາໂບດແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເປັນປະຈຳບໍ່ໄດ້ຫຍັງກໍເລີງຫນີ ໂບດໄປກໍມີ.

ຄ. ຄຳເລົ່າໂລມຂອງພໍ່ (ຂໍ້ 31-32). ແປວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ອະພິຍທັງສອງຄົນເພາະທັງສອງເປັນບຸດ ຫລົງຫາຍໝົດ, ຜູ້ນ້ອງເສັງໄປແລ້ວກັບຄືນມາ ຜູ້ອ້າຍເສັງຢູ່ໃນເຮືອນ ຄ້າຍຄືຍິງມີເງິນສິບຫລຽນເສັງໄປນຶ່ງ ຫລຽນໃນເຮືອນຂອງນາງເອງ.

ງ. ພໍ່ໄດ້ເລົ່າໂລມເອົາໃຈລູກຊາຍກົກໂດຍບອກວ່າ ຂອງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງພໍ່ກໍແມ່ນຂອງລູກ ດັ່ງ ນັ້ນເຊີນເຂົ້າໃນງານລ້ຽງຕ້ອນຮັບນີ້ເທົ່ນ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 16

ໝົດໂອກາດແລ້ວ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 16:19-31
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 16:19-31
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອສອນທ່ານໃຫ້ມີໃຈຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ອື່ນ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານໄດ້ເຮັດອັນໃດແລ້ວເພື່ອຊ່ອຍຄົນຍາກຈົນ.
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອຊັກຊວນທ່ານໃຫ້ມີຄວາມເພື່ອແຜ່ຕໍ່ຄົນຍາກຈົນທັງປວງ.

ຄຳນຳ

1. ຫາຊອກເອົາເງິນຫລິ້ນ (ບໍ່ແມ່ນເງິນແທ້) ຖ້າມີ ຫລືເອົາເຈ້ຍຂາວມາຕັດແລ້ວໃສ່ຊອງມອບໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ລະ 10 ລ້ານໂດລາ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນນັກຮຽນ.

2. ອ້ອນວອນເປີດຫ້ອງຮຽນ ແລ້ວຖາມສະບາຍດີເສດຖີທັງຫລາຍ.

ກ. ວັນນີ້ທ່ານຈະໃຊ້ຈ່າຍເງິນທີ່ທ່ານມີແນວໃດ?

ຂ. ທ່ານມີອ້າຍນ້ອງຈັກຄົນ?

ໃຊ້ເວລາປະມານ 5 ນາທີ ຟັງຄຳຕອບຂອງນັກຮຽນ

3. ເອົາເຄື່ອງເກົ່າຂາດໆໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ບໍ່ໄດ້ເງິນ 10 ຫລຽນເຊີນມານຶ່ງຕໍ່ໜ້ານັກຮຽນເພື່ອສະແດງຕົວເປັນຄົນທຸກ.

4. ເມື່ອມີໂອກາດ: (ລູກາ 16:19-21)

ກ. ຊື່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າລາຊະໂຮນນຶ່ງຕໍ່ໜ້າທ່ານໃນວັນນີ້ຕາງໜ້າຄົນຈົນທົ່ວໄປ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈົນຍັງເປັນບາດເຕັມຕົວແລະບໍ່ເຄີຍທາຍາປົນປົວອັນໃດອີກ.

ຂ. ເອົາຕຸກກະຕາຕົວໝາ ຫລືຮູບໝາ ຫລືຫາກເປັນໄປໄດ້ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງສະແດງຕົນເປັນຕົວໝາ.

ກ. ບອກນັກຮຽນວ່າ ໝາຕົວນັ້ນຫົວນຶ່ງລໍຄອຍອາຫານເຫລືອຈາກໂຕະເສດຖີ.

ຂ. ສົມທຽບຊີວິດຂອງລາຊະໂຮນແລະໝາມີຄຳສເມີກັນ.

ຄ. ໝາຕົວນັ້ນເລັ່ງບາດແຜອາດຈະເປັນເພາະຫົວ ຫລືຕົວໝາກໍຍັງສິງສານຢາກປົວບາດແຜລາຊະໂຮ. ເລົ່າເຖິງຊີວິດຈິງຂອງໝາມັນຈະເລັ່ງບາດແຜໃຫ້ກັນແລະກັນເມື່ອພວກໝາມີບາດແຜ.

5. ເມື່ອໝົດໂອກາດ: (ລູກາ 16:22-26)

ກ. ຄວາມຕາຍບໍ່ໄວ້ໜ້າເສດຖີ, ບໍ່ໄວ້ໜ້າລາຊະໂຮ.

ຂ. ລາຊະໂຣຕາຍໄປບໍ່ມີຂ່າວເຮັດພິທີຝັງສົບ, ເສດຖີມີພິທີຢ່າງຈົບງາມ. ເທວະດາມາຮັບວິນຍານ ລາຊະໂຣໄປຢູ່ອ້ອນເອິກອັບຣາຮາມ ແປວ່າຢູ່ໃນຄຸ້ມຄອງ ຫລືຮ່ວມສຸກກັບອັບຣາຮາມ ສ່ວນເສດຖີຖືກຢູ່ໃນ ບິງໄຟ. ການທີ່ລາວຕົກໃນບິງໄຟບໍ່ແມ່ນຍ້ອນລາວຮັ່ງແຕ່ຍ້ອນຂາດຄວາມເມຕາສິງສານ.

ຄ. ເສດຖີຮ້ອງຂໍຄວາມເມຕາສິງສານຈາກອັບຣາຮາມ ໃຫ້ສິ່ງລາຊະໂຣເອົານ້ຳມາໃຫ້ດື່ມ, ຊື່ໃຫ້ ນັກຮຽນເຫັນວ່າ ເຖິງແມ່ນເສດຖີຕາຍໄປແລ້ວຍັງໃຊ້ອຳນາດແລະເຫັນລາຊະໂຣເປັນຄົນຊັ້ນຕໍ່າຢູ່.

ງ. ອ່ານຄຳອະທິບາຍຂອງອັບຣາຮາມຂໍ້ 25-26

6. ສວຍໃຊ້ໂອກາດເທົ່າທີ່ມີ: (ລູກາ 16:27-31)

ກ. ເສດຖີຂໍຮ້ອງອັບຣາຮາມຄັ້ງທີສອງ ຂໍ້ 27-28 ດ້ວຍວ່າລາວຍັງມີໃຈຮັກອ້າຍນ້ອງລາວ. ບອກ ນັກຮຽນວ່າ ທ່ານໄດ້ເຫັນເສດຖີ (ທ່ານກໍເປັນເສດຖີເພາະມີເງິນລ້ານໃນມື) ວັນນີ້ທ່ານຈະໄປບອກອ້າຍນ້ອງ ຂອງທ່ານຢ່າງໃດ? ຫລືຈະຖ້າຮອດມື້ເປັນຄືເສດຖີຜູ້ນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຈະບອກ?

ຂ. ອ່ານຄຳຕອບຂອງອັບຣາຮາມຂໍ້ 29

ຄ. ເສດຖີຂໍຮ້ອງອັບຣາຮາມເທື່ອທີສາມ ຂໍ້ 30

ງ. ຄຳຕອບຂອງອັບຣາຮາມຂໍ້ 31

ຈ. ບອກແລະຖາມນັກຮຽນວ່າ ວັນນີ້ເຮົາບໍ່ມີໂມເຊ ແລະບໍ່ມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຜູ້ເກົ່າທີ່ ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວມາ, ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ?

ຖາມນັກຮຽນ

ກ. ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດກັບຄົນຍາກຈົນທີ່ຂໍຈາກທ່ານ?

ຂ. ໃຜແດ່ສັນຍາຈະໄປບອກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ? ແລະອ້ອນວອນເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 17

ຊົງວາຍພຣະຊົນເພື່ອເຮົາ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 23:1-26, 32-49
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 22:14--23:56
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດພົ້ນ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເປັນຫຍັງການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງສຳຄັນແທ້?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ວາຍພຣະຊົນເພື່ອສອນເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ຊ່ອຍ ແລ້ວທ່ານຈະຮູ້ຈັກຂອບພຣະຄຸນດ້ວຍການກະທຳ.

ວິທີສອນ

- ແບ່ງນັກຮຽນເປັນ 4 ສ່ວນ
 - ເປັນພວກຜູ້ນຳສານາ
 - ເປັນທະຫານ
 - ເປັນປະຊົນ
 - ເປັນໂຈນທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
- ຕຽມແລະສາຍວີດີໂອເລື່ອງ ພຣະເຢຊູຖືກຄົງທີ່ກາງແຂນໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງຈັກ 10 ນາທີ
- ພຣະເຢຊູບໍ່ມີຄວາມຜິດ: (ລູກາ 23:1-16)
 - ເຂົາຫາເລື່ອງ 1, 2, 3 ເບິ່ງໃນບົດຮຽນ
 - ເຂົາກ່າວຫາເລື່ອງການເມືອງ 2 ປະເດັນ, ເລື່ອງສາສນາ 1 ປະເດັນ
 - ຜົນການສືບສວນຂອງປີລາດ ຂໍ້ 14 ແລະ 15 ບໍ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດ 2 ຄັ້ງ.
- ຊົງຕາຍແທນບາຣາບາ: (ລູກາ 23:17-26)
 - ແຜນການປີລາດຊ່ອຍພຣະເຢຊູໃນວັນເທສການ ເອົາຜູ້ຮ້າຍຂ້າຄົນມາດ້ວຍຫວັງໃຈວ່າເຂົາຈະປ່ອຍພຣະເຢຊູ ແລະປະຫານຜູ້ຮ້າຍ. (ຂໍ້ 17-19).
 - ປີລາດປະກາດຄວາມບໍ່ນິສຸດພຣະເຢຊູ ຄັ້ງທີສາມ (ຂໍ້ 20-22)
 - ຕັດສິນບາຣາບາພື້ນໂທດ ພຣະເຢຊູຜູ້ບໍ່ນິສຸດຮັບໂທດແທນ (ຂໍ້ 23-26)
- ເຂົາຄົງພຣະເຢຊູ (ລູກາ 23:32-43)
 - ຊົງຄົງຣະຫວ່າງກາງໂຈນຮ້າຍທັງສອງ ເປັນສັນຍາລັກກວ່າຊົງແບກເອົາຄວາມຜິດບາບຄົນທັງ

ປວງ.

- ຂ. ພວກທະຫານໄດ້ຂຽນຕີ, ປະຊາຊົນດຳວ່າ, ຜູ້ຮ້າຍຜູ້ນຶ່ງກັບໃຈ ອີກຜູ້ນຶ່ງເຍາະເຍີ້ຍ ແຕ່ພຣະເຢຊູ ອ້ອນວອນວ່າ “ໂອ ພຣະບິດາເຈົ້າຂໍໂຜດອະພິຍເຂົາ ເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາກຳລັງເຮັດອັນໃດ” (ຂໍ້ 34) ເປັນການສະແດງອອກພຣະອົງປະຕິບັດຄຳສອນ “ຈົ່ງຮັກສັດຮູຂອງທ່ານ ຈົ່ງອ້ອນວອນສຳລັບຄົນທີ່ຂົ່ມເຫງທ່ານ” (ມັດທາຍ 5:44).

6. ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ: (ລູກາ 23:44-49)

- ກ. ເວລາປະມານຫົກໂມງໃນພາສາລາວ ແປວ່າຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກ ແມ່ນ 12:00 ທ່ຽງ
- ຂ. ເກີດພ້າມິດຝົນຕົກໃຫ້ອ່ານ ມັດທາຍ 27:51
- ຄ. ຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານຈົກແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ແມ່ນພຣະເຈົ້າເປີດໃຫ້ມະນຸດເຂົ້າເຖິງພຣະອົງ.
- ງ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ “ສຳເລັດແລ້ວ” ແປວ່າພາຣະກິດການຊົງໄຖ່ນັ້ນມາຮອດແລ້ວ.

ຄຳຖາມ:

- 1. ດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດລົງມາຕາຍເພື່ອພວກເຮົາ?
- 2. ການຕາຍແລະຟື້ນພຣະຊົນມີຄວາມໝາຍຫຍັງສຳລັບທ່ານ?
- 3. ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ປະທານພຣະອົງ ຫລືພຣະອົງຕາຍຍ້ອນອັນໃດ?
- 4. ຊີວິດຂອງບາຣາບາ ໄດ້ເປັນຕົວແທນທ່ານແນວໃດ ?
- 5. ເພື່ອເປັນການຮູ້ຈັກບຸນຄຸນທ່ານຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດໃນວັນນີ້?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 18

ຊົງພື້ນພຣະຊົນ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 24:1-10, 33-39, 44-48
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 24:1-52
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ການພື້ນພຣະຊົນເປັນເຄື່ອງພິສູ່ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເປັນຫຍັງ ການພື້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງສຳຄັນແທ້
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອເລົ່າເຣື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນ, ເພື່ອເລົ່າສິ່ງທີ່ກະທຳ, ເຮົາຈະຕອບສນອງຢ່າງໃດ?

ວິທີສອນ

- ຈັດຕັ້ງມຽນຮູບປ່າຊ້າຝັງສົບ ຕິດໄວ້ກະດານ.
 - ຖາມນັກຮຽນ ທ່ານເຫັນຫຍັງໃນຮູບນີ້?
 - ມີຈັກຄົນທີ່ຖືກຝັງໄວ້ແລ້ວເປັນຄົນມາອີກ?
 - ບອກນັກຮຽນວ່າ ວັນນີ້ເຮົາຈະເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວໃນໂລກທີ່ເປັນຄົນມາ ແລະບໍ່ຕາຍອີກ.
- ຂຽນໃສ່ ກະດາດແຂງ 3x5 **ຄຳພະຍານພວກຜູ້ຍິງ (ລູກາ 24:1-10)** ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ.
 - ພວກຜູ້ຍິງໄປອຸບໂມງແຕ່ເຂົ້າມືດ ແລະເຫັນການອັດສະຈັນ ຂໍ້ 1-2
 - ເທວະດາບອກຂ່າວ ຂໍ້ 4-7
 - ພວກຜູ້ຍິງບອກຂ່າວນີ້ໃຫ້ພວກສາວິກ ຂໍ້ 8-10
- ຂຽນໃສ່ ກະດາດແຂງ 3x5 **ຄຳພະຍານພວກສາວິກ (ລູກາ 24:33-39)**. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ.
 - ເລົ່າເຣື່ອງສາວິກສອງຜົວເມັງເດີນທາງກັບບ້ານເອມາອູດ
 - ຫລັງຈາກເຂົາຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູໂດຍວິທີກັກເຂົ້າຈີ່ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງພ້າວກັບບອກສາວິກສົບເອັດຄົນທີ່ກຳລັງຊຸມນຸມອັດປະຕູດ້ວຍຄວາມຍ້ານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ຂໍ້ 33-35).
 - ໃນຂະນະທີ່ສອງຄົນກ່າວຄຳພະຍານຢູ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຕໍ່ເຂົາທັງໝົດ (ຂໍ້ 36-39).
- ຂຽນໃສ່ ກະດາດແຂງ 3x5 **ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານ (ລູກາ 24:44-48)**. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ.
 - ພວກຜູ້ຍິງ, ພວກສາວິກ ເປັນພະຍານແລ້ວແລະບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີອີກຫລາຍພາສາ.

ຂ. ຊົງບັນດິນໃຈໃຫ້ສາວົກເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ (ຂໍ້ 44-46).

ຄ. ຊົງສັ່ງສາວົກໃຫ້ໄປບອກ ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ເໜືອຄວາມຕາຍ ເລີ້ມຈາກກຸງເຢຣູຊາ ເລີ້ມບ່ອນສາວົກຢູ່ເວລານີ້ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ.

ງ. ສາວົກຄອຍຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລີ້ມ ມາບັດນີ້ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ອອກໄປແລ້ວ (ກິຈການ 1:8).

ຄຳຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຄຣິດຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍ?
2. ການກັບຄືນມາມີຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມໝາຍສຳຄັນອັນໃດຕໍ່ທ່ານ?
3. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບອກພວກສາວົກອອກໄປບອກຄົນທົ່ວໂລກ?
4. ໃຜແດ່ແມ່ນສາວົກຂອງພຣະອົງ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌